

---

het **GOEDE NIEUWS**
van de wereld van morgen

GELDPROBLEMEN?
Er is een oplossing

het **GOEDE NIEUWS**
van de wereld van morgen

5e JAARGANG No. 4

APRIL 1986

Artikelen:

Wie of wat is het Profetische Beest? Deel vier	1
<hr/>	
Een sluitende begroting vanuit de Bijbel	3
<hr/>	
At Petrus varkensvlees?	7
<hr/>	
Een gelukkig gezin is mogelijk	10
<hr/>	
Barnabas: De Zoon der Vertrouwing	14
<hr/>	
Ministudie: Wat is een ware christen?	17
<hr/>	
Tussen haakjes . . . Bekenentissen van een voormalige tiener	21

VOORPAGINA: Heeft u geldproblemen? Werkt uw begroting — of heeft u er geen? De Bijbel openbaart begrotingsprincipes die u kunnen helpen uw financiële problemen geheel op te lossen. Lees het artikel dat op pagina 3 begint. Foto Hal Finch.

Het Goede Nieuws wordt gepubliceerd door de Worldwide Church of God, 300 W. Green St., Pasadena, Calif., 91123, V.S. Copyright © 1986 Worldwide Church of God. Verantwoordelijke uitgever in België: H. Van Lerberghe, Postbus 3, 2120 Schoten. Alle rechten voorbehouden. Printed in England by Robendene Ltd.

Gelieve uw correspondentie te richten aan:
AMBASSADOR COLLEGE
Postbus 444
3430 AK Nieuwegein
(Nederland)

Gaarne opgave van adreswijziging zo spoedig mogelijk.
Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

Oprichter

Herbert W. Armstrong
1892 - 1986

Uitgever

Joseph W. Tkach

Hoofdredacteur

Dexter H. Faulkner

Eindredacteur

Norman L. Shoaf

Vaste medewerkers

Dibar K. Apartian
Jerold W. Aust
K. Neil Earle
John A. Halford
George M. Kackos
Ronald D. Kelly
Graemme J. Marshall
L. Leroy Neff
Bernard W. Schnippert
Richard H. Sedliacik
Clayton D. Steep
Philip Stevens
Earl H. Williams

Redactie-assistent

Cheryl Ebeling

Illustraties

Minette Collins Smith

**UITGEGEVEN DOOR DE
WORLDWIDE CHURCH OF
GOD**

Algemeen leider

Joseph W. Tkach

Financieel beleid

Leroy Neff

Directeur uitgeverij

Ray Wright

Productie en distributie

Roger G. Lippross

Regionaal directeur

Bram de Bree

Internationale edities

Duits: John B. Karlson
Frans: Dibar Apartian
Nederlands: Bram de Bree
Spaans: Don Walls

Wie of Wat is het Profetische Beest?

Deel vier

Wat is het Merkteken van het Beest?

Vergewis u ervan of dit merkteken op u is! Zonder dat zal niemand in staat zijn te kopen of te verkopen! Zonder dat zal men zelfs doodgemarteld kunnen worden! Maar hebt u het, dan zult u de ZEVEN LAATSTE PLAGEN VAN GOD ONDERGAAN!

Herbert W. Armstrong

Wij beginnen nu in te zien dat het MERKTEKEN van het beest in verband staat met een punt van GEHOORZAAMHEID: of wij GOD zullen GEHOORZAMEN of Gods geboden zullen verwerpen en het bestuur van de MENS zullen gehoorzamen.

Het heeft dus iets te maken met de GEBODEN VAN GOD!

Een merkteken van gehoorzaamheid

Er zijn dus twee groepen: de ene heeft het MERKTEKEN, de andere verwerpt het en moet de marteldood sterven. Let nu op de beschrijving van degenen die dit kwalijke MERKTEKEN weigeren:

„Hier blijkt de volharding der heiligen, die de geboden Gods en het

Voor zijn dood op 16 januari 1986 keurde Herbert W. Armstrong deze aflevering goed en ook werd de rest van dit nummer van Het Goede Nieuws aan hem voorgelezen.

geloof in Jezus bewaren” (Openb. 14:12).

In de verzen 9-11 van dit hoofdstuk waarschuwt de derde engel dat degenen die het merkteken van het beest hebben ontvangen, zullen worden gestraft door Gods plagen. In het volgende vers, het 12e, staat dat de heiligen die het merkteken *niet* dragen diegenen zijn die GODS GEBODEN BEWAREN.

Degenen die het merkteken dragen zijn dus degenen die weigeren Gods geboden te onderhouden. Het MERKTEKEN

van het beest houdt dus een verwerping van GODS GEBODEN in, of van een daarvan; want als wij één gebod schenden, zijn wij schuldig ten aanzien van alle geboden (Jak. 2:10).

De ene groep mensen aanvaardt dus het MERKTEKEN van het beest.

De andere groep bewaart de geboden van God.

Teken van ongehoorzaamheid

Wat het merkteken van het beest dus ook mag zijn, het betekent ongehoorzaamheid aan GODS regering — aan Gods geboden.

Hier volgt nog meer bewijs — hier zijn zij die dit merkteken overwinnen:

Openbaring 15:2-3: „En ik zag iets als een zee van glas met vuur vermengd, en de overwinnaars van het beest en van zijn beeld en van het getal van zijn naam, staande aan de glazen zee, met de citers Gods. En zij zingen het lied van Mozes, de knecht Gods, en het lied van het Lam, zeggende: Groot en wonderbaar zijn uw werken, Here God, Almachtige; rechtvaardig en waarachtig zijn UW WEGEN, Gij, Koning der [heiligen].”

Dit correspondeert met de Israëlieten, die onder Mozes uit de Egyptische slavernij werden bevrijd.

Mozes was een type van Christus. De Farao was een type en voorloper van dit beest. De plagen die God over Egypte uitstortte waren een type van de laatste plagen die over Babylon zullen worden uitgestort.

De Israëlieten stonden aan de oever van de Rode Zee en God bevrijdde hen op wonderbaarlijke wijze. Hier worden Gods heiligen uitgebeeld aan deze symbolische glazen zee.

Zij zingen het lied van Mozes, en het lied van het Lam (Christus). Mozes symboliseert de wet en Gods geboden; het Lam (Christus) symboliseert het geloof en de verlossing uit de zonde.

Vergeet niet dat het beest de menselijke, civiele organisatie van de duivel is. In Openbaring 12 treffen wij Satan in grote grimmigheid aan „wetende, dat hij weinig tijd heeft” (vers 12). Hij begint dan een grote VERVOLGING, of VERDRUKKING, tegen de WARE Kerk, de ware heiligen van God. Dit geschiedt vlak voor de Wederkomst van Christus (vers 13). Let nu op tegen wie Satan zo toornig is:

„En de draak [Satan] werd toornig op de vrouw [de Kerk] en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen [de laatste generatie] van haar nageslacht, die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus [de Bijbel] hebben” (vers 17).

Daar staat het opnieuw! Degenen die GODS GEBODEN bewaren, degenen die zich aan Gods BESTUUR onderwerpen en leven naar ieder woord van God — naar de BIJBEL — die het geschreven getuigenis van Jezus Christus is — zij zijn degenen die de duivel zal vervolgen en tot martelaar zal maken door zijn valse kerk en zijn herboren wereldrijk!

Maar Satan kent de zijnen. Hij zal de zijnen van een merkteken voorzien, opdat zij niet door hem vervolgd en gemarteld worden, zoals ook God de zondige Kaïn van een merkteken voorzag, opdat de mensen die hem zouden vinden hem niet zouden doden (Gen. 4:15).

Allen die Satans merkteken — het MERKTEKEN van het BEEST — niet ontvangen, zullen Satans grimmigheid ondergaan in de verdrukking.

God zij dank dat die dagen zullen worden ingekort, *terwille van de uitverkorenen!*

De groep waarop de plagen neerkomen

Er zijn TWEE groepen mensen. De groep die het MERKTEKEN van het beest ontvangt is de groep waarop de PLAGEN VAN GOD zullen neerdalen. Als wij dus nader kunnen vaststellen wie deze TOORN VAN GOD zullen ontvangen, en *waarom* God hen aldus zal straffen, dan zullen wij beter kunnen vaststellen wat het merkteken is.

In Efeze 5 draagt Paulus de christenen op onreinheid, hebzucht en afgoderij — het overtreden van de TIEN GEBODEN — uit de weg te gaan. Vervolgens zegt hij: „Want door zulke dingen [het overtreden van Gods WET] komt de TOORN GODS [de laatste plagen] *over de kinderen der ongehoorzaamheid*” (Ef. 5:6).

Het is heel duidelijk! De toorn van God — de zeven laatste plagen — zal komen over degenen die aan God ONGEHOORZAAM ZIJN door zijn geboden te schenden. De plagen komen neer op degenen die het merkteken van het beest dragen!

Degenen die de plagen ontvangen schenden Gods geboden en ontvangen tegelijkertijd het MERKTEKEN! Het wordt steeds duidelijker dat het merkteken van het beest het symbool is van het OVERTREDEN VAN DE GEBODEN.

Merk dit nogmaals op in Kolossenzen 3:5-6: „Doodt dan de leden,

die op de aarde zijn: hoererij, onreinheid, hartstocht, boze begeerte en de hebzucht, die niet anders is dan afgoderij [overtredingen van enkele van de Tien Geboden], om welke dingen de toorn Gods komt [over de kinderen der ongehoorzaamheid].”

Merk dit tevens op in de profetieën van het Oude Testament: „Nabij is de grote *dag des Heren* [de tijd van Gods toorn — de laatste plagen]... Die dag is een dag van vervolgenheid, een dag van benauwdheid en angst... Dan zal Ik [God] de mensen benauwen, zodat zij gaan als blinden [de plagen! Maar *waarom?*], *want zij hebben tegen de Here gezondigd*” (Zef. 1:14-17).

Wat is *zonde*? „De zonde is weteloosheid” (1 Joh. 3:4) — het overtreden van de geboden.

De waarheid wordt duidelijk

Laten wij nu eens recapituleren! De waarheid begint duidelijk te worden!

1) Het *merkteken* betekent duidelijk het verwerpen en overtreden van Gods geboden. En in Jakobus 2:10-11 zegt God dat als wij ook maar een van de geboden overtreden, wij SCHULDIG zijn aan het overtreden van de gehele WET!

2) Het Romeinse Rijk is de werkelijke uitvinder van dit merkteken. Het is het merkteken van het BEEST, niet van de vrouw die op het beest zat.

3) De kerk is er de *oorzaak* van dat de mensen ertoe werden verleid dit merkteken te ontvangen.

4) Satan geeft dit Romeinse Rijk zijn troon en grote macht — het is het politieke instrument waarmee Satan werkt om de wereld te misleiden.

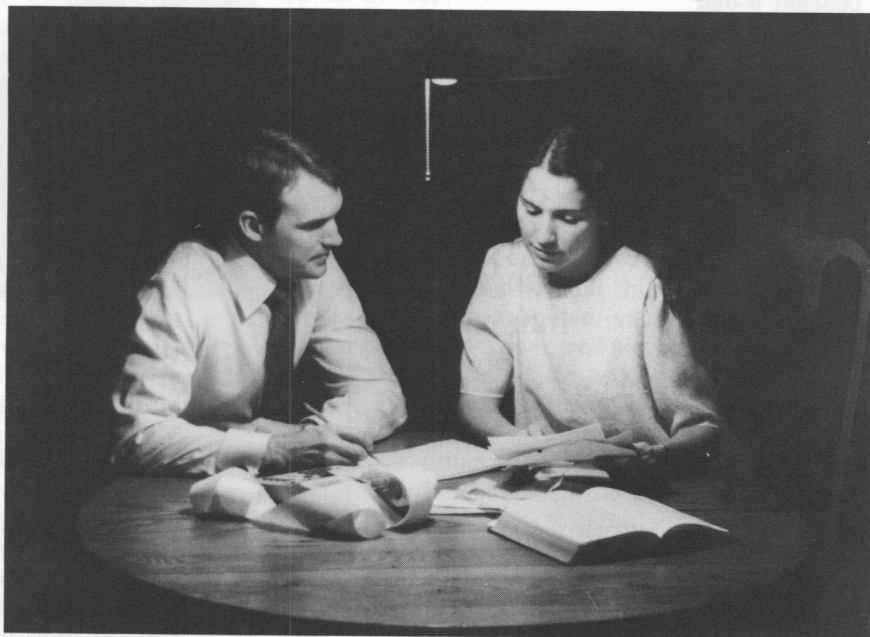
5) Degenen die dit merkteken weigeren worden uitgesloten van het „kopen of verkopen” — van het handelen of een baan hebben.

6) Velen van degenen die dit merkteken weigeren zullen de marteldood sterven wegens hun weigering — omdat zij de geboden van God bewaren!

7) De onontkomelijke en ondubbelzinnige conclusie is dus dat het merkteken iets is wat wordt opgelegd door de kerk die is voortgekomen uit de heidense organisatie van het Romeinse Rijk, dat door een sluwe, be-

(Zie verder pagina 19)

Een sluitende begroting *vanuit de Bijbel*

*De Bijbel onthult begrotingsprincipes
die u kunnen helpen uw financiële problemen eens
voor altijd te boven te komen.*

Dexter H. Faulkner

Begroten! Veel mensen schijnen zich niet op hun gemak te voelen, wanneer men dit gevoelige onderwerp aansnijdt.

Sommigen zijn ervan overtuigd dat zij te weinig geld verdienen voor een begroting. Anderen menen dat zij geen hoofd voor cijfers hebben en zich niet aan een

begroting kunnen houden.

En dus blijven de financiën voor de meeste mensen van jaar op jaar een benauwende zaak.

Ook voor u echter zijn financiële problemen niet noodzakelijk.

Ik leerde deze beginselen toen ik vele jaren geleden voor het eerst dit tijdschrift las, en mijn gezin heeft zich daar sindsdien steeds aan gehouden. Ik leerde dat in de Bijbel een plan wordt aangegeven voor de

eenvoudigste en meest effectieve begroting ter wereld; een begroting die zelfs voor mensen die jarenlang gefaald hebben in hun pogingen om hun uitgaven te begroten een haalbare zaak is.

Meer nog, het zal u misschien verbazen dat u wellicht dit plan al in principe op een deel van uw inkomen toepast.

Laten wij eens kijken naar de principes van de begroting die in de

Bijbel worden onthuld en leren hoe wij eens voor altijd financiële problemen te boven kunnen komen.

Hier volgen eerst vier sleutels voor financieel beheer. Zij zijn van wezenlijk belang voor de uitvoering van iedere begroting:

Vier belangrijke sleutels

• *Maak het begroten tot een gezinsproject.* Betrek iedereen erbij. Vanzelfsprekend behoort de man als hoofd van het gezin de leiding te nemen in de planning en zich aan een begroting te houden. Maar het advies en de samenwerking van ieder lid van het gezin is noodzakelijk.

Bent u echtgenoot, bedenkt u dan dat u en uw vrouw „mede-erfgenamen zijn van de genade des levens” (1 Petr. 3:7). Raadpleeg uw vrouw in elk geval ten aanzien van de besteding van het gezinsinkomen. Misschien heeft zij meer tijd en talent voor de boekhouding of voor de routine van het cheques-uitschrijven om de rekeningen te betalen. Uw echtgenote moet op zijn minst op de hoogte zijn van wat er gebeurt, zodat zij wijze raad kan geven en in staat is de zaak over te nemen wanneer er iets met u zou gebeuren.

Ook de kinderen moeten een juiste houding ten aanzien van de financiën ontwikkelen. Zij kunnen leren tienden te betalen, te begroten, te sparen en de beste waar voor hun geld te verkrijgen. Dit houdt ook verstandig inkopen in en geen geld verkwisten.

• *Koop altijd kwaliteit.* Het goedkoopste is niet altijd het beste. Vaak ontwikkelen degenen die altijd het goedkoopste kiezen een persoonlijkheid die deze karaktereigenschap weerspiegelt. Wij neigen ertoe anders te handelen wanneer wij iets duurs gebruiken. Wij hebben veel meer ontzag voor een mooie limousine dan voor onze oude familiebus. Na verloop van tijd kan degene die altijd het goedkoopste koopt omdat het het goedkoopste is een zorgeloze, slordige houding ontwikkelen en zijn of haar vermogen om van kwaliteitsgoederen te genieten verliezen.

Besef dus wanneer u inkopen doet dat vele „koopjes” niet altijd zijn wat ze lijken te zijn. Winkel verstandig. Beoordeel de dingen niet alleen op de prijs. Door de wijze waarop een voorwerp van een iets hogere prijs u

psychisch beïnvloedt, kan het een veel betere investering zijn. Iedereen die Ambassador College heeft bezocht, heeft dit gedemonstreerd gezien in de hoogwaardige omgeving van de campus.

• *Spaar.* Een grote bron van ellende in de financiën van het gezin is de gewoonte zonder spaargeld te leven. Sommigen zijn ervan overtuigd dat sparen voor hen onmogelijk is. Maar de meeste mensen zouden zich niet in de moeilijkheden bevinden waarin zij zijn, als zij eerder hadden geleerd deze financiële wet in de praktijk te brengen.

Dit eenvoudige budget is zelfs een haalbare zaak voor mensen die jarenlang gefaald hebben in hun pogingen om hun uitgaven te begroten.

Spreuken 6:6-8 raadt ons aan van de mier te leren, die in de zomer haar brood bereidt en in de oogst haar spijs verzamelt. Met andere woorden, zij legt een voedselvoorraad aan om de moeilijke momenten en de winter te overbruggen.

Zelfs als u in financiële moeilijkheden bent, moet u beginnen te sparen. Het hoeft niet veel te zijn, maar juist genoeg om de gewoonte te ontwikkelen. Later, wanneer u uit de problemen bent, zal dit gedragspatroon in uw leven vaste voet gekregen hebben. Het zal u bovendien verbazen hoe snel enkele dubbeltjes door de weken heen aangroeien.

Vele mensen leven zo dicht aan de rand van het bestaan, dat één enkele rekening extra hen in een financiële

afgrond stort. Hoe plezierig zou het zijn om genoeg spaargeld te hebben om die ene rekening te kunnen betalen die u niet voorzag. Het is gemakkelijk erover te beschikken als u maar begint om een klein bedrag weg te leggen van elk van uw toekomstige salarisoverboekingen.

• *Vermijdt het kopen op afbetaling.* Net zoals sommigen denken dat het onmogelijk is te sparen, zijn weer anderen ervan overtuigd dat zij het niet redden zonder in het krijt te staan. U moet echter zonder schulden zien rond te komen, wilt u ooit financiële tevredenheid kennen.

Hoezeer u op het ogenblik ook vastzit aan doorlopende rentebetalingen, u moet toch beginnen daarvan af te komen. Het kan enige tijd duren om uit hun wurggreep los te komen, maar het zal de moeite waard zijn voor uw gemoedsrust. „De rijke heerst over de armen, en de man die leent, is een knecht van de uitlener” (Spr. 22:7).

Begin vandaag met het opbrengen van de karaktervastheid om te wachten totdat u het geld kunt missen. Het kost veel meer om de rente op geleend geld te betalen, dan het geld in de loop van de tijd op te sparen. Vermijdt geldsmijterij.

Bij verkoop op rekening wordt bijna altijd per maand minimaal 1½ procent rente gerekend; dat is 18 procent per jaar. En vaak is het percentage hoger. Wanneer u contanten hebt, spaart u niet alleen kredietkosten uit, maar kunt u vaak ook met korting kopen.

Natuurlijk is in bepaalde gevallen kopen op krediet of afbetaling bijna een noodzaak geworden. Het te volgen principe is echter dat kopen op krediet alleen voor noodzakelijke dingen behoort te worden gedaan — zoals een auto of een huis. Men moet nooit luxeartikelen op krediet kopen.

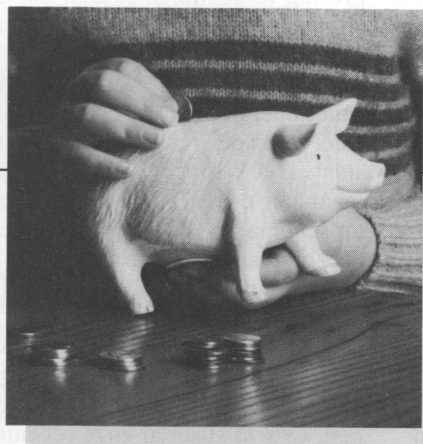
Televisietoestellen, sportartikelen en hobbymaterialen behoren contant te worden betaald. Het zijn gewoonlijk dit soort artikelen die de mensen in moeilijkheden brengen bij het kopen op krediet of afbetaling. Het lijkt zo gemakkelijk om de extraatjes nu te kopen en de betaling uit te stellen tot een later tijdstip. Val niet in deze strik.

Creditcards moeten niet gebruikt worden voor belangrijke aankopen waarbij u de eerste betaling pas kunt

doen na de gestelde factuurtermijn. De rentepercentages op aankopen op creditcards zijn zo hoog dat u uiteindelijk veel meer voor de artikelen betaalt dan wanneer u ze contant had betaald. Ik kan tot mijn vreugde zeggen dat ik de laatste 20 jaar geen rente heb behoeven te betalen op mijn creditcards.

De volmaakte begroting

Laten wij nu eens kijken naar de

Als wij onze begroting direct opstellen ondanks onze problemen, zullen wij verrast zijn over hoe wij onze financiële verplichtingen kunnen nakomen.

werkelijke techniek van de volmaakte begroting.

Als u het 14e hoofdstuk van Deuteronomium opslaat, vindt u daar het principe. Het is, verrassend genoeg, het principe van de tweede tiende. Ieder die tot Gods volk behoort, moet weten wat een geweldige zegen die tweede tiende is. Het lijkt iets totaal verschillends van de rest van ons inkomen.

Waarom? De reden wordt gegeven in Deuteronomium 12:17: „In uw woonplaatsen zult gij de tiende van uw koren niet mogen eten.” Elk jaar wanneer wij onze tweede tiende uitgeven om Gods jaarlijkse feesten te houden heeft dit geld een speciale bekoring.

Velen van ons zijn overweldigd, wanneer zij voor het eerst beginnen

de tweede tiende opzij te leggen. Voor de eerste maal in ons leven hebben wij geld dat wij verplicht dienen te besteden aan plezierige dingen voor onszelf en ons gezin. Nooit tevoren zijn wij in staat geweest geld op deze manier te besteden, omdat er altijd andere belangrijke noodzakelijke uitgaven waren — rekeningen die betaald moesten worden, gas, water en licht, voedsel, kleren. Maar dit geld, de tweede tiende, kan daaraan niet worden besteed en dat is bijzonder plezierig. Verrassend genoeg kan dezelfde zegen van toepassing zijn op al uw geld, en niet alleen op de tienden.

Sta er eens bij stil: De manier waarop u uw tienden beheert is de manier waarop u ook de rest van uw inkomen behoort te beheren!

Van loon op loon

De tweede tiende werkt goed omdat hij wordt opgebouwd van *loon op loon*, en niet van *noodzaak op noodzaak*. Veel mensen lijken echter niet in staat dit principe op de rest van hun inkomen toe te passen.

In het algemeen betaalt men zijn rekeningen stuk voor stuk met het geld dat op het moment aanwezig is. Maar de tweede tiende wordt niet

op deze wijze opgebracht. In plaats van vlak voor het Feest één groot bedrag van uw inkomen mee te nemen om het Feest bij te wonen, spaart u het bij kleine beetjes van iedere loonoverboeking bij elkaar. Op deze wijze zorgt God ervoor dat u op tijd zult hebben wat u nodig hebt.

Om financieel succes te boeken is het noodzakelijk uw hele inkomen op dezelfde wijze te beheren als uw tienden.

Kort gezegd, in plaats van in één keer een rekening te betalen van een specifieke loonoverboeking, moet u beginnen met telkens een vast percentage van uw salaris te reserveren voor alle toekomstige rekeningen.

Met andere woorden, als u de elektriciteit eens per maand betaalt,

maar uw salaris per veertien dagen ontvangt, moet u van ieder salaris de helft van de elektriciteitsrekening apart leggen, en daarmee een maand tevoren beginnen. Betaal de elektriciteitsrekening niet van één salaris, de huur van het volgende en het gas en water van het daaropvolgende. Dat bezorgt u enkel hoofdbreken.

Hoe dit op te zetten?

Maak een uitgebreide lijst van alle schulden en uitgaven die u gewoonlijk gedurende een bepaalde periode hebt. Houdt rekening met nog uitstaande, lopende en toekomstige verplichtingen — met alles moet rekening gehouden worden om uw gezin voor enige tijd draaiende te houden.

Als de langste periode die tussen de verschillende rekeningen ligt een jaar is, zoals voor een verzekering of voor belastingen, dan behoort uw lijst een jaar te bestrijken. Is de langste periode tussen de rekeningen echter drie maanden, dan hoeft uw lijst slechts drie maanden te omvatten.

Om welke periode het ook gaat, schrijf al uw geregelde en ongeregelde uitgaven die u gedurende deze periode krijgt op. Ook het geld dat aan ontspanning wordt besteed, aan de vaste uitgaven voor huur, voedsel, gas, water en licht.

Pas vervolgens iedere rekening aan aan de tijdsperiode die er tussen uw salarisoverboekingen valt. Wordt u tweemaal per maand betaald, verdeel dan de maandelijkse rekeningen in tweeën en verdubbel de wekelijkse rekeningen. Een jaarlijkse rekening moet verdeeld worden in 24 delen.

Maak nu een nieuwe lijst van de aangepaste delen (nl. een halfmaandelijkse betaling voor de auto, twee wekelijkse rekeningen voor voeding, een 24e deel onroerendgoedbelasting). Deze lijst is de kern van de begroting. Als u iedere uitgave erin hebt opgenomen, zal hij u precies vertellen hoe u iedere salarisoverboeking moet besteden; elk daarvan zal op dezelfde manier besteed worden. Met andere woorden, telkens wanneer u uw salaris ontvangt, zal deze lijst u precies vertellen hoeveel u opzij moet leggen voor iedere toekomstige uitgave, zodat u precies hebt wat u nodig hebt om de rekeningen te betalen als ze komen.

Door telkens van uw salaris een vast bedrag voor elke rekening te reserveren, verdwijnt de zorg van het begroten. Uw lijst van vaste bedragen vertelt u automatisch hoe u te werk moet gaan. Wanneer deze begroting eenmaal goed is opgezet hoeft u er maar af en toe aan te denken, in tegenstelling tot de voortdurende hoofdbreken die het kost om elke afzonderlijke rekening in te passen in het beschikbare budget. Meer nog, door deze begroting vergeet u niets en verspilt u ook geen geld.

De grootste zegen is de vrijheid die deze begroting u verschaft, wanneer u het geld uitgeeft. Als u van elk salaris zorgvuldig en trouw geld opzij gezet hebt om iedere rekening te betalen, zult u in staat zijn het te besteden met de geruststellende zekerheid dat het voor dat doel bestemd was — ook voor ontspanning en luxeartikelen.

Vaak verdienen gezinnen genoeg geld om zich bepaalde extraatjes te veroorloven. Maar zonder een dergelijke begroting genieten maar weinigen van wat zij hebben. Zij besteden misschien wel geld aan deze speciale zaken, maar voelen zich daarbij steeds schuldig. Hadden zij op verstandige wijze hun inkomen in vaste bedragen verdeeld en van ieder salaris een bedrag ingecalculiseerd voor speciale extra uitgaven, dan zouden zij in staat zijn zich deze luxeartikelen met een rustig gemoed te verschaffen.

Leer dus deze les. Verdeel uw inkomen in vaste bedragen zodat elk loon automatisch wordt besteed aan een deel van iedere rekening. De voordelen hiervan zijn ongelooflijk groot.

Wat moet men incalculeren?

Uw lijst van uitgaven moet volledig zijn. Dat geldt vooral wanneer uw inkomen laag is of wanneer u diep in de schulden zit. Hier volgen enkele punten die in alle begrotingen moeten worden verwerkt:

- *Kleding.* Dit is voor veel gezinnen een teer punt. Zij slagen er misschien wel in te krijgen wat zij nodig hebben, maar slechts met pijn en moeite wat de financiën betreft. Kleding is een behoefte op lange termijn, en sommigen vergeten dat zij geld nodig hebben om kleren te ko-

pen. Is het zover, dan wordt het een pijnlijke kwestie en moet hier en daar beknipt worden. Waarom niet van ieder salaris gewoon iets opzij gelegd? U hoeft dit niet onmiddellijk uit te geven, maar wanneer u het nodig hebt, is het er.

- *Ontspanning.* Veel gezinnen hebben het idee dat zij zich geen geld voor ontspanning kunnen veroorloven. Zij beschouwen het als een overbodige luxe. Maar ontspanning is nodig voor een evenwichtig gezinsleven. Velen van ons zouden overweldigd worden door het plezier dat men kan hebben door eenvoudig van elk salaris een klein bedrag voor ontspanning opzij te leggen.

- *Offers.* Offers op Heilige Dagen vormen voor vele kerkleden een groot probleem. Wanneer zij ervoor geplaagd zijn, schijnen zij allesbehalve vrolijk te zijn. Zij hebben het gevoel dat zij het zich niet permitteren kunnen offergaven te geven of voelen zich schuldig dat zij niet genoeg geven. Als u echter in uw begroting een bedrag opneemt waarvan u weet dat het juist is („ieder naar zijn vermogen” — Deut. 16:16-17), zult u met veel meer plezier geven. U weet dan dat u gedaan hebt wat u kunt en ontdekt misschien tot uw vreugde dat u meer kunt geven dan u gewoonlijk doet. U kunt dan ook steeds uw spaargeld aanspreken en toch nog dat beetje extra geven dat u graag zou willen geven.

Waarom niet nu te beginnen een deugdelijke begroting op te stellen met de Heilige Dagen van het voorjaar in het bijzonder in gedachten? Ze zijn er voordat u het weet! Waarom niet erop voorbereid te zijn om een zo groot mogelijke gave te geven, telkens wanneer u daartoe in staat bent, door een vast deel van uw budget daarvoor te reserveren?

- *Zakgeld.* Het schijnt van ondergeschikt belang, maar incidentele zaken kunnen uw begroting meer schaden dan u wellicht verwacht. Het zou u misschien verbazen als u wist hoeveel geld u uitgeeft aan kleine dagelijkse dingen — tandpasta, de kapper, kranten, om er maar een paar te noemen.

Dit onderdeel van de begroting hoeft niet groot te zijn, maar als u het niet incalculeert, kan dit ene kleine onderdeel al uw andere inspanningen doen mislukken.

Begin nu

Nog een laatste punt dient genoemd te worden. Een bescheiden advies ten aanzien van hoe u moet beginnen.

Misschien hebt u het gevoel dat u al zover achter bent met uw betalingen, dat u eenvoudig niet aan zo'n begroting kunt beginnen. Maar het is juist voor zo iemand dat dit artikel werd geschreven. De reden om aan deze begroting te beginnen is juist het overwinnen van het probleem waarvan u nu denkt dat het u weerhoudt!

Zo'n begroting kan niet direct functioneren voor iemand die financieel aan de rand van de afgrond staat. Het kan echt wel verschillende maanden duren voordat men geheel op schema is. Hoe meer maanden er voorbijgaan, hoe dichter men het punt zal naderen waar men wil komen. En de karaktervastheid die men tijdens deze procedure ontwikkelt kan niet in geld worden uitgedrukt.

Het gaat er dus om nu te beginnen. Ook al staan al onze rekeningen al maanden in het rood, dan nog moeten wij nu onmiddellijk ons plan opstellen. Als wij niet in staat zijn te doen wat wij op onze lijst schrijven, dan kunnen wij op zijn minst de gewoonte ontwikkelen om aan te leren wat wij zouden moeten doen.

Maar het is een feit dat als wij onze ideale begroting direct opstellen ondanks onze problemen, en op realistische wijze al onze lopende rekeningen, aflossingen op leningen en hypotheek, toekomstige uitgaven en alle andere noodzakelijke bestedingen daarin betrekken, wij heus verrast zullen staan over hoe vaak wij inderdaad een begin kunnen maken met het opzlijgen van de bedragen die wij op het oog hebben. Al kunnen wij in de eerste maand slechts de helft van een bepaalde rekening opzlijgen, dan zullen wij de volgende maand toch een halve maand op die rekening voorliggen. En tenslotte zullen wij merken dat wij de voordelen gaan genieten van onze financiële standvastigheid.

Begroten hoeft geen onaangename kwelling, geen jammerlijke plaag te zijn. Het enige wat ervoor nodig is, is vastberadenheid en vertrouwen op Gods woord om voor de rest van ons leven vrij te zijn van geldzorgen.

Begroten is een zegen! □

Jaren geleden vertelde een vrome godsdienstige man mij: „Petrus at varkensvlees en ik ook.”

Ik keek in de Bijbel om na te gaan of hij gelijk had.

Hij doelde kennelijk op de gebeurtenissen die in Handelingen 10 worden genoemd, in het bijzonder op het gedeelte betreffende Petrus' visioen over het onreine vlees.

Cornelius, een vrome heiden, werd in een visioen opgedragen Petrus in Joppe te laten halen; die zou hem vertellen wat hij moest doen (Hand. 10:1-8). Terwijl Cornelius' boodschappers onderweg waren om Petrus op te zoeken, had Petrus ook een visioen. Tijdens zijn visioen werd hij erg hongerig en zag allerlei soorten dieren die men volgens de wet niet kon eten. „En er kwam een stem tot hem: Sta op, Petrus, slacht en eet!” (vers 13.)

Dit is ongetwijfeld de passage waarop mijn vriend doelde en waarin Petrus wordt verondersteld „varkensvlees te eten”. Maar deed hij dit ook?

Neer! Petrus weigerde, hoewel de stem uit de hemel hem beval te eten! Let op Petrus' antwoord: „Geenszins, Here, want ik heb nog nooit iets gegeten, dat onheilig of onrein was” (vers 14).

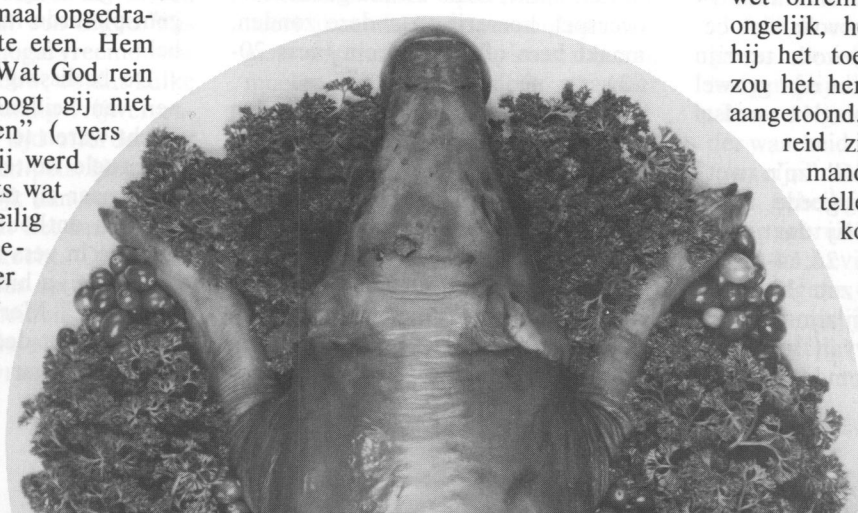
Als Jezus Christus enige jaren eerder onrein voedsel rein had verklaard, zou dit antwoord van Petrus verbazingwekkend zijn. Niet alleen had Petrus nog nooit iets gegeten wat door de wet onrein is verklaard, maar ook had hij nog nooit iets gegeten wat onheilig was, dat wil zeggen, ceremonieel ontheiligd.

Petrus werd driemaal opgedragen te slachten en te eten. Hem werd ook gezegd: „Wat God rein verklaard heeft, moogt gij niet voor onheilig houden” (vers 15). Merk op dat hij werd geïnstrueerd over iets wat niet langer als onheilig moest worden beschouwd. Er is hier geen verwijzing naar wat rein of onrein is. Er is een groot

At Petrus varkens- vlees ?

Sommigen denken dat Jezus al het vlees rein verklaarde. Dit artikel onderzoekt de nieuwtestamentische bijbelteksten over dit onderwerp.

L. Leroy Neff

verschil tussen iets wat onheilig is en iets wat onrein is.

Aangezien Petrus wist dat de Bijbel Gods volk duidelijk verbood dergelijk vlees te eten, begreep hij niet wat dit visioen betekende. Hij beseftte dat als de boodschap werkelijk van God kwam, zij Gods geïnspireerde Bijbel niet kon tegenspreken.

Terwijl Petrus over de kwestie nadacht, arriveerden de mannen van Cornelius. God gaf Petrus opnieuw een opdracht: „Sta dan op, ga naar beneden en reis, zonder bezwaar te maken, met hen mede, want Ik heb hen gezondend” (vers 20).

De betekenis van Petrus' visioen

Het werd Petrus tenslotte duidelijk waar het allemaal om ging. Hij verklaart het in vers 28: „En hij sprak tot hen: Gij weet, hoe het een Jood verboden is zich te voegen bij of te gaan tot een niet-Jood; doch mij heeft God doen zien, dat ik *niemand* onheilig of onrein mag noemen.”

Gods wet verbood een Jood niet om met iemand van een andere natie om te gaan; dat was een regel die door Joden was opgesteld, en die gebaseerd was op hun verkeerde interpretatie van de wet. Tot dan toe hadden Petrus en de Kerk zich nauwgezet aan dit Joodse gebruik gehouden. God toonde Petrus door middel van dit visioen dat hij heidense bekeerlingen in de Kerk moest aanvaarden. Hij toonde hem niet dat onrein vlees nu rein was.

Wij vinden inzake deze kwestie nergens anders in dit hoofdstuk, en ook niet in de rest van de Bijbel, dat Petrus varkensvlees at of ander vlees dat volgens de wet onrein is. Mijn vriend had ongelijk, hoewel ik betwijfel of hij het toegegeven had, ook al zou het hem ondubbelzinnig zijn aangetoond. Hij was nog niet bereid zich door God of iemand anders te laten vertellen wat hij wel of niet kon eten.

Verklaarde Christus al het vlees rein?

Als deze tekst de wet betreffende

rein en onrein vlees niet verandert, doen andere bijbelteksten dit dan wel?

Men beweert dat in Markus 7:18-19 de wet betreffende onrein vlees wordt afgeschaft: „En Hij zeide tot hen: Zijt ook gij zo onbevattelijk? Begrijpt gij niet, dat al wat van buiten in de mens komt, hem niet onrein kan maken, omdat het niet in zijn hart komt, maar in de buik, en er te zijner plaatse uitgaat? *En zo verklaarde Hij alle spijzen rein.*”

Als Jezus al met deze laatste woorden bedoelde dat onrein voedsel nu rein was, zoals veel mensen geloven, dan vatte Petrus het enige jaren later, zoals wij reeds in Handelingen 10:14 hebben gezien, in elk geval niet zo op.

Voordat wij met Markus 7 verdergaan, behoren wij eerst iets meer te weten over de wet inzake rein en onrein vlees. Vóór de zondvloed werd er reeds een onderscheid gemaakt (Gen. 7:2). Dit onderscheid tussen rein en onrein vlees werd door God opnieuw voor geheel Israël aan Mozes en Aäron gegeven (Lev. 11). Het werd een generatie later door Mozes voor geheel Israël herhaald (Deut. 14).

Wanneer u begrijpt wie „de Here” van het Oude Testament is, zult u zien dat de kwestie belangrijk is. Een groot aantal teksten maakt duidelijk dat Degene die Jezus Christus werd dezelfde is als „de Here” van het Oude Testament (Kol. 1:13-18; Joh. 1:1-5). Hij werd later door de geboorte als mens vleeselijk gemaakt (Joh. 1:14).

Hij zelf heeft gezegd dat zijn volk onderscheid moest maken „tussen het onreine en het reine, tussen de dieren die gegeten mogen worden, en de dieren die niet gegeten mogen worden” (Lev. 11:47). Zowel in dit hoofdstuk als in Deuteronomium 14 vermeldde Hij dat zijn volk, dat bestemd was een heilig volk te zijn (Lev. 11:44-45), zich tot een gruwel zou maken als zij verboden voedsel aten.

Waarom maakte God zo'n wet? God heeft altijd een goede reden voor de dingen die Hij doet. Met teksten als Leviticus 26:14-16 en Deuteronomium 28 zou het antwoord duidelijk moeten zijn: Hij verbood de consumptie van vlees van bepaalde diersoorten, omdat het eten

van dat vlees de gezondheid en het welzijn van de mens zou schaden. De Bijbel maakt in Leviticus 11 duidelijk om welke dieren het gaat.

Noch het vlees van de onreine dieren noch het menselijke spijsverteringsstelsel werd gedurende de eerste eeuw na Christus op miraculeuze wijze veranderd.

Christus doelde op rituelen

Terug naar Markus 7. Bij nauwkeurige lezing wordt duidelijk dat Jezus hier niet het vraagstuk van rein of onrein vlees behandelt, en evenmin een van zijn eigen wetten verandert. Jezus brengt onder de aandacht dat de Farizeeën vele geboden en rituelen aan Gods wetten hadden toegevoegd die niet door God

---

God toonde Petrus door een visioen dat hij heidense bekeerlingen in de Kerk moest aanvaarden — niet dat onrein vlees nu rein was.

waren ingesteld. Eén ervan had te maken met hoe men voor het eten zijn handen en armen op een speciale ceremoniële wijze moest wassen.

Hij zei ook dat dergelijke door de mens ingestelde rituelen niet het hart reinigen. Het vuil dat iemand binnenkrijgt als hij zijn handen niet heeft gewassen, kan iemand niet onrein maken. Wat vanuit iemand naar buiten komt, zoals kwade gedachten, overspel, hoererij en andere zonden, maakt hem of haar onrein (vers 20-23).

Het vuil van ongewassen handen komt niet in het hart, maar „in de buik, en [gaat] er te zijner plaatse uit . . .” (vers 19). Jezus zei dat alles wat in de buik komt door het menselijke spijsverteringsstelsel wordt verwerkt teneinde er alle mogelijke voedingsstoffen uit te halen, en dat wat overblijft als afval door het lichaam wordt afgescheiden.

Dit is de eenvoudige en logische verklaring van deze tekst in zijn verband, dat aantoonde dat het niets met het onderwerp van rein of onrein vlees te maken heeft.

Wat wordt voor behoud vereist?

Een andere tekst waaruit sommige mensen opmaken dat die de wet betreffende onrein voedsel afschaft is Handelingen 15. Let op de verzen 28 en 29: „Want het heeft de Heilige Geest en ons goed gedacht, u verder geen last op te leggen dan dit noodzakelijke: onthouding van hetgeen de afgoden geofferd is, van bloed, van het verstikte en van hoererij.”

Is dit een nieuwe formule voor de christelijke levenswijze? Is dit alles wat nodig is voor behoud? Schaft dit onrein vlees af? Schaft dit de sabbat af? Veel mensen geloven van wel.

Als dat zo is, neemt het dan ook de noodzaak van bekering weg? Kan de christen nu doden, stelen, liegen en vloeken? Indien alles wat nu nodig is, is dat wij de vier punten van Handelingen 15:29 volgen, dan lijkt het erop dat wij de rest van de Bijbel kunnen weggooien!

Dat is vanzelfsprekend niet waar Petrus, Jakobus en de dienaren van het hoofdkwartier in Jeruzalem aan dachten. Om dit te begrijpen, moeten wij op het probleem letten waar het om gaat. Dit wordt in vers 1 genoemd: „En sommigen, uit Judea gekomen, leerden de broeders: Indien gij u niet besnijden laat naar het gebruik van Mozes, kunt gij niet behouden worden.”

Sommigen van de Farizeeën in de Kerk gingen zelfs nog verder, „en zeiden, dat men hen moest besnijden en gebieden de wet van Mozes te houden” (vers 5).

Het probleem was dus de besnijdenis en de wet van Mozes, niet Gods geestelijke wet of alle andere geïnspireerde instructies van de Bijbel.

De beslissing was dat de christenen van heidense afkomst niet verplicht waren te worden besneden, en de rituele wetten van Mozes te houden, maar zij moesten zich in plaats daarvan onthouden van de vier dingen die in vers 29 worden genoemd: „indien gij u hier voor wacht, zult gij wél doen.” Merk op dat als zij deze dingen niet deden, zij wél zouden doen — maar zij zouden daarmee

niet alle eisen van gerechtigheid of van de christelijke levenswijze vervullen.

De vier punten van dit vers staan rechtstreeks in verband met de praktijken in heidense afgodische erediensten van die tijd, praktijken die de heidenen vóór hun bekering gewoon waren te volgen. Om die reden mochten zij, hoewel zij niet hoefden te worden besneden zoals de Joden, niet teruggaan naar hun oude heidense godsdienstige gewoonten.

Moeten wij eten wat ons wordt voorgezet?

Een andere bijbeltekst die vaak verkeerd wordt geïnterpreteerd, alsof zij de wet tegen het eten van onrein vlees afschaft, is 1 Korinthe 10:25: „Al wat in de vleeshal te koop is, moogt gij eten, zonder navraag te doen uit gewetensbezwaar.”

Betekent dit dat u niet moet vragen wat voor soort vlees het is, waar het vandaan kwam, hoe het gefokt of geslacht werd?

Let ook op vers 27: „Eet dan alles, wat u wordt voorgezet, zonder dat gij navraag doet.” Bedoelt Paulus dat als u ergens te eten bent uitgenodigd, u geen vragen moet stellen over het voedsel op tafel? Bedoelt Paulus dat u geen vragen kunt stellen over de oorsprong, soort of toebereiding van het eten?

Sommige mensen met maagproblemen zouden om een ramp vragen als zij niet enige beleefde vragen zouden stellen en dan datgene zouden mijden waar zij van wisten dat het hun problemen zou bezorgen. Als iemand u vergif voorziet, bent u dan verplicht het te eten?

De context maakt duidelijk dat Paulus niet aan zulke kwesties dacht.

Het gedeelte vanaf vers 14 samen met de rest van het hoofdstuk gaat over het eten van voedsel dat in een heidense tempel aan een afgod was geofferd. Dit klinkt nogal vreemd voor iemand uit de 20e eeuw, omdat zulke gewoonten tegenwoordig vrijwel onbekend zijn. In die tijd offerde men dieren in heidense tempels. Het vlees werd later gewoonlijk aan een vleesmarkt verkocht, waar het aan het publiek werd doorverkocht. Dit is het probleem waar Paulus op doelde.

Wat moest de heidense christen doen? Moest hij de slager of zijn gastheer aan tafel vragen of dat be-

paalde stuk vlees aan een afgod geofferd was? Paulus' antwoord was nee. Het was niet nodig om dit te vragen, aangezien dit offeren het vlees niet rein of onrein maakte.

Indien de gastheer echter zei dat het vlees aan een afgod was geofferd, dan moest de christen het, in het belang van het geweten van de ander, niet eten (vers 28-29).

Is nu niets onrein?

In Romeinen 14:14 zei Paulus: „Ik weet en ben overtuigd in de Here Jezus, dat niets uit zichzelf onrein is.”

Waar gaat deze tekst over? Opnieuw moeten wij op de context van het hoofdstuk letten om te zien waar Paulus op doelde, en niet slechts een

---

Wij moeten op de context van een vers letten in plaats van het uit zijn verband te halen en onze eigen interpretatie erin te leggen.

gedeelte van een zin uit zijn verband halen en onze eigen interpretatie eraan toevoegen. Het onderwerp van het hoofdstuk wordt in vers 2 aangegeven: „De een gelooft, dat hij alles eten mag, maar de zwakke eet plantaardig voedsel.” Sommige mensen aten vlees en groenten, terwijl anderen slechts groenten aten.

Paulus toont in dit hoofdstuk dat christenen niet op elkaar moeten neerkijken of elkaar veroordelen wegens vegetarisme. In plaats daarvan moeten zij niet iets doen waarover een andere christen zou struikelen, zelfs als datgene wat zij wilden doen niet strijdig met Gods wegen was (vers 21).

Als Paulus hierover sprak, hoe staat het dan met vers 14, dat zegt „dat niets uit zichzelf onrein is”? Men vindt het antwoord als men het oorspronkelijke griekse woord begrijpt dat als „onrein” is vertaald.

Het woord in het Grieks is *koinos*. Dit betekent letterlijk en wordt gewoonlijk vertaald als „onheilig”, niet als „onrein”.

Het griekse woord voor „onrein” is *akarthartos*, dat niet in Romeinen 14:14 wordt gebruikt. Het woord *koinos*, dat als „onheilig” moet worden vertaald, staat niet in verband met wat in Leviticus 11 onrein wordt genoemd.

De onjuiste vertaling van het Grieks in dit vers heeft velen ten onrechte doen concluderen dat deze verklaring van Paulus christenen toestaat voedsel te eten waar God van zei dat wij het niet moeten eten.

Is niets verwerpelijk?

De laatste bijbeltekst aangaande dit onderwerp die gewoonlijk verkeerd wordt begrepen is 1 Timotheüs 4:4: „Want alles wat God geschapen heeft, is goed en niets daarvan is verwerpelijk, als het met dankzegging aanvaard wordt.”

Betekent dit dat ratten, slangen, spinnen en gieren niet verwerpelijk zijn, en dat zij goed zijn om te eten en met dat doel zijn gemaakt?

Paulus, die aan Timotheüs schreef, gaf hem en de Kerk instructies. Paulus verklaarde dat sommige mensen van het geloof zouden afvallen en zich van de ware doctrines van de Bijbel tot doctrines van demonen zouden keren (vers 1). Een zo'n doctrine was „het genot van spijzen [te verbieden], welke God toch geschapen heeft om met dankzegging te worden gebruikt door de gelovigen, die tot erkenning der waarheid gekomen zijn” (vers 3).

Als wij de Bijbel de Bijbel laten interpreteren, in plaats van onze eigen interpretatie te gebruiken, zal deze bijbeltekst duidelijk worden. Welk voedsel schiep God om te worden aanvaard? God antwoordt in Leviticus 11.

Zulk voedsel kan „met dankzegging . . . worden gebruikt door de gelovigen [zij die Gods instructie in Leviticus 11 geloven], die tot erkenning der waarheid [van Leviticus 11] gekomen zijn”. Dan zal zulk voedsel worden „geheiligd [apart gezet voor een heilig gebruik en doel] door het woord Gods [in Leviticus 11] en door gebed [van degene die dankt dat God het voor menselijke consumptie geschapen heeft]” (vers 4-5).

(Zie verder pagina 22)

Inzicht in Gods Gezin kan ons gezin helpen om meer geluk, eenheid en produktiviteit te genieten.

George M. Kackos

Bestaat het volmaakte gezin? Onze eerste impuls is wellicht om het gezin waarin wij zijn opgegroeid, of ons huidige gezin met al zijn menselijke onvolkomenheden in ogeschouw te nemen, en ons antwoord is dan waarschijnlijk: „Absoluut niet!”

Maar is dat waar? Zijn alle gezinnen gebroken of onvolmaakt?

Op het menselijk vlak is er nog nooit sprake geweest van het „volmaakte” huwelijk met volmaakte ouders en volmaakte kinderen.

Maar er *is* een volmaakt gezin — een gezin dat het voorbeeld geeft en dat model staat voor onze menselijke gezinsverhoudingen.

De twee verheven Wezens die het universum besturen, God de Vader en Jezus Christus, vormen een Gezin.

In Genesis 1:1 is het hebreeuwse woord dat met „God” vertaald is *Elohim*, dat een meervoudig zelfstandig naamwoord of eigennaam is. Zoals het woord *gezin* meer dan één persoon inhoudt, betekent ook het woord *Elohim* meer dan één. „In den beginne schiepen *Goden* de hemel en de aarde” zou een betere vertaling zijn. Op dit moment bestaat Gods gezin uit twee leden, God de *Vader* en Jezus Christus de *Zoon*.

In dit gezin zullen de ware christenen bij de wederkomst van Christus worden geboren.

God de Vader en Jezus Christus geven samen een volmaakt voorbeeld van een gelukkig en produktief gezinsleven. Jezus zegt dat wij ernaar moeten streven „volmaakt” te worden, „gelijk uw hemelse Vader volmaakt is” (Matth. 5:48). En over hun persoonlijke relatie zei Jezus:

Een gelukkig is mogelijk

„Ik en de Vader zijn één” (Joh. 10:30).

Zij hebben door de eeuwen heen bewezen dat hun levenswijze werkelijk werkt. Het volgen van hun voorbeeld zal ook voor ons zijn vruchten afwerpen.

Is dat niet een wens van ieder gezin? Eenheid? Samenwerking? Geluk? Harmonie?

Wenst u niet in uw hart een produktief gezin te hebben dat aan elk lid een doel geeft, een gevoel erbij te horen en de mogelijkheid om te groeien en iets te bereiken, een gezin dat een oase van liefde en een vredige haven vormt?

Gods gezin wenst dat voor u. Het wil dat uw fysieke gezin geniet van wat het te genieten heeft, ervaart wat

gezin ijk

er te ervaren valt, proeft wat er te proeven is.

Doet u dat ook? Geniet u een rijk en bevredigend gezinsleven, of wordt dit verstoord door conflicten en ontevredenheid, en steeds weer onderbroken door spanningen en teleurstellingen?

Weest u eerlijk. Wij zijn allen het slachtoffer van vleselijke zwakheid.

Ten aanzien van Gods heerlijkheid schieten wij allen te kort. Maar wij kunnen deze zwakheden te boven komen en ons leven beteren. Wij kunnen dat, als wij ernaar streven het volmaakte voorbeeld van een succesrijk gezinsleven dat door Gods gezin gegeven wordt na te volgen.

Wees één in liefde

Wat verenigt God de Vader en Jezus Christus? Wat bindt hen tezamen? Het antwoord is een woord dat tamelijk eenvoudig klinkt: liefde. Het is het beste woord om te beschrijven wat God is. De apostel Johannes schreef: „God is liefde” (1 Joh. 4:8). God en Christus geven uitdrukking aan deze liefde door zich te houden aan hun eigen onveranderlijke, geestelijke wetten. Zij hebben die wetten, de Tien Geboden, aan de mensheid gegeven. Helaas brengen zeer weinig mensen die wetten in de praktijk op de manier van God en zijn Zoon.

Die wetten vormen de basis van hun gezinsrelatie. En ze zouden ook de basis moeten vormen van de onze. De gezinsrelatie zou zich dan concentreren op het niet alleen naar de letter maar ook naar de geest en het principe van deze wetten leven. Blijvende harmonie zou het resultaat zijn.

Het leven volgens Gods wetten helpt ons altijd een juiste houding van dienstbaarheid en toewijding aan te nemen ten opzichte van het gezin. De liefde straalt van Gods gezin uit en raakt het leven van de toekomstige gezinsleden — van hen die in Gods gezin geboren zullen worden.

Maar hoe staat het met uw gezin? Is het verenigd door een zelfde soort liefde zoals Gods gezin? Of is het in plaats daarvan verdeeld door strijd, onverschilligheid en wrok.

Zelfzucht kan uw gezin verstikken en de harmonie en het geluk verstoren. Vijandige woorden en de weigering om de problemen aan te pakken kunnen diepe wonden slaan die pijnlijk zijn en maar langzaam helen.

Het gezinsleven behoeft niet zo te verlopen. Echtgenoten, echtgenotes en kinderen kunnen worden bevrijd van de wrede slavernij van zelfzucht, en de vrijheid van de goddelijke liefde ervaren die vreugde en tevredenheid brengt. Deze goddelijke liefde wordt voortgebracht door ge-

hoorzaamheid aan de wetten van Gods gezin.

U moet beginnen de principes van die wetten toe te passen. Dit mag eenvoudig klinken, maar is dat niet altijd. Het kan veel meer inspanning vergen dan u denkt. Maar het is mogelijk. En het zal vruchten afwerpen.

Neem de tijd om na te gaan hoe uw relatie met de andere leden van uw gezin is. Vraag u af hoe belangrijk zij voor u zijn. Onderzoek vervolgens hoe u die belangrijkheid beter tot uitdrukking kunt brengen — door simpele lippendienst of door het tonen van een positieve, onbaatzuchtige zorgzaamheid in uw daden.

Wees duidelijk. Probeert u werkelijk hun fysieke, geestelijke en emotionele behoeften te begrijpen? Hoeveel bent u bereid voor hen op te offeren? Bent u bereid de televisie af te zetten om met uw kinderen te praten? Bent u bereid uw persoonlijke plannen opzij te zetten om met uw gezin ergens heen te gaan waar het graag naartoe gaat?

Gaat u eens zorgvuldig na hoe u tegenover uw partner staat en tegenover uw kinderen.

Ontbreekt er iets volgens u? Zijn er terreinen die verbetering behoeven? Aangezien niemand van ons volmaakt is, zijn er altijd veel onvolkomenheden om bij te stellen. De moeilijkheid is dat vele gezinnen er nooit toe komen om eens na te gaan wat de problemen zijn en nog minder om zich ten doel te stellen er iets aan te doen.

Misschien hebt u erg uw best gedaan om u zelf te verbeteren. Maar ondanks uw beste bedoelingen schiet u waarschijnlijk nog steeds te kort. Laat het er echter niet bij zitten. Dat lost niets op. Goede bedoelingen hebben nog nooit een probleem opgelost. En enige vooruitgang is beter dan helemaal geen vooruitgang.

Wie heeft de leiding?

Een van de belangrijkste oorzaken van het succes van Gods gezin is begrip van gezag — van wie de leiding heeft.

Tijdens zijn dienaarsambt op aarde zei Jezus: „Ik kan van Mijzelf niets doen; gelijk Ik hoor, oordeel Ik, en mijn oordeel is rechtvaardig, want Ik zoek niet mijn wil, doch de wil van Hem, die Mij gezonden heeft”

(Joh. 5:30). Later zei Hij, in Johannes 14:28, dat zijn Vader duidelijk groter was dan Hij. Dat wil zeggen, hoger in gezag stond. De Vader neemt de uiteindelijke beslissingen die de beheersing van het universum en het verlossingsplan regelen. Door deze gezagsstructuur handhaaft het Goddelijke gezin de harmonie. Het systeem heeft nooit gefaald omdat de Vader altijd een liefhebbend gezag uitoefent en de Zoon dit met bereidwillige onderwerping beantwoordt.

Ook in onze menselijke gezinnen is gezag nodig om te zorgen dat de doelstellingen verwezenlijkt worden en er harmonie heerst. God zelf heeft de structuur van het leiderschap in het gezin aangegeven. De apostel Paulus schreef over de structuur van het gezin: „Want de man is het hoofd van zijn vrouw, evenals Christus het hoofd is zijner gemeente; Hij is het, die zijn lichaam in stand houdt” (Ef. 5:23). En hij voegde eraantoe: „Kinderen, weest uw ouders gehoorzaam in de Here, want dat is recht” (Ef. 6:1).

De enige manier om een geslaagd gezin te hebben is de toepassing van de wetten die God openbaart. Jezus heeft het voorbeeld gegeven. Hij gehoorzaamde zijn Vader.

Hebt u geleerd de verantwoordelijkheid en het gezag van de gezinsstructuur zoals God die ontwierp te aanvaarden? Miljoenen in onze moderne tijd hebben dat niet.

Gebruikt u als echtgenoot uw positie als hoofd van het gezin om de belangen van uw gezin zo goed mogelijk te behartigen? Of bent u een dictatoriale tiran? Of hebt u daarentegen afstand gedaan van uw verantwoordelijkheid om een liefhebbend gezinshoofd te zijn — en neemt u niet de leiding in de te nemen beslissingen?

Laten wij het onder de ogen zien. Vele echtgenoten en vaders laten na om op de juiste wijze een liefdevol gezag uit te oefenen doordat zij de noden van het gezin veronachtzamen of door zich te laten gaan.

Onderwerpt u zich als vrouw aan uw man als hoofd van het gezin? Steunt u zijn besluiten of probeert u uw eigen zin door te drijven? Opstandigheid en geraffineerde manipulatie zijn verkeerd en moeten vermeden worden om een gelukkig gezin te krijgen.

De sleutel is opnieuw Gods gezag in de praktijk te brengen. Hij is de schepper van het gezinsleven en de gezinswetten. Er is maar één manier om te slagen en dat is door het instructieboek van de Schepper te volgen.

Kinderen moeten vanaf hun vroegste jeugd worden onderwezen in het erkennen van en het zich gewillig onderwerpen aan het ouderlijk gezag. Als dat gezag Gods liefde en zorgzaamheid weerspiegelt, zullen zij de betekenis van liefhebbende ouders leren kennen en in staat zijn zelf liefhebbende ouders te worden wanneer zij trouwen en kinderen krijgen.

Door liefdevol gezag en gewillige onderwerping kan uw gezin geluk en harmonie ondervinden.

Wees waarachtig

De waarheid is een belangrijk element in Gods gezin. Zij leidt het denken van God en van Christus en bepaalt hun handelingen. Het is zoals David zegt in Psalm 33:4: „Want des Heren woord is waarachtig, al zijn werk geschiedt in trouw [in waarheid].”

Wat brengt de waarheid voort? Veel.

Totale eerlijkheid. Een juiste motivatie. Kloppende ideeën. En nog veel meer. Deze scheppen alle vertrouwen, zorgen voor eenheid en leiden tot succes.

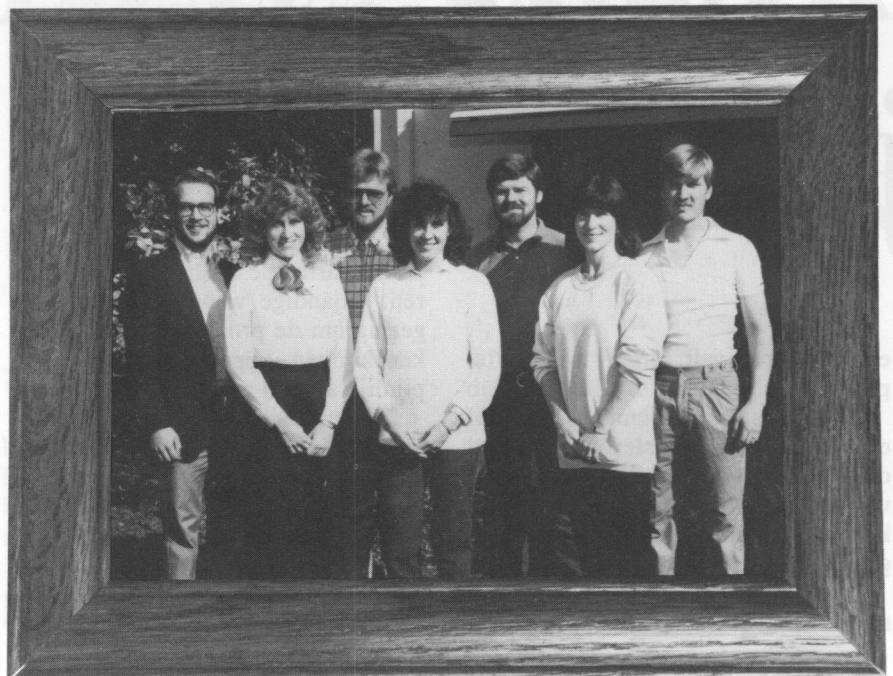
Als gezin moet u teleurstellingen, valse waarden en foutieve geloofsovertuigingen te boven zien te komen. Zoek naar de waarheid die ruzies beëindigt, huichelachtigheid voorkomt en vertrouwen scheidt.

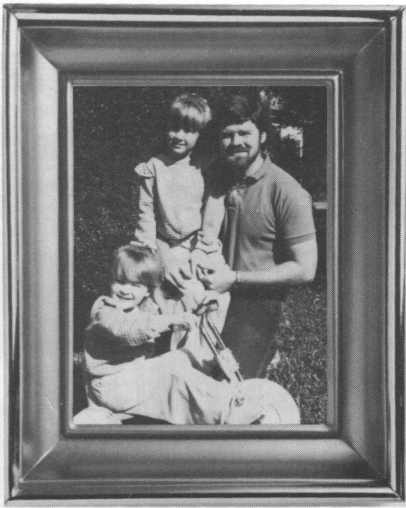
Helaas wordt in sommige gezinnen de waarheid terzijde geschoven en met voeten getreden door zelfrechtvaardiging. Wat een tragedie is het te moeten zien hoe een gezin door twist wordt verscheurd en niet in staat is dit te boven te komen omdat de leden van het gezin vasthouden aan een verkeerd beeld van zichzelf.

Jezus vertelt ons dat zulk getwist kan worden uitgebannen: „Als gij in mijn woord blijft, zijt gij waarlijk discipelen van Mij en gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken” (Joh. 8:31-32).

Als wij ons tot Gods Woord wenden voor onze maatstaven en onze

God de Vader en Jezus Christus geven samen een volmaakt voorbeeld van een gelukkig en productief gezinsleven.

geloofsovertuigingen, kunnen wij vooruitgang boeken in onze houding en onze handelingen. Zegeningen zullen daarvan het resultaat zijn.

Deel elkaars gevoelens en ervaringen

God de Vader en Jezus Christus scheppen vreugde in het samenzijn. Zij doen dingen samen en spreken met elkaar.

Samen werken zij aan hun verlossingsplan. Door de geschiedenis heen hebben zij beproevingen, vreugden en hoop gedeeld in hun omgang met de mensheid. Vóór de Zondvloed ervoeren zij het verdriet om een hele samenleving, die zo sterk was afgeveken van Gods weg dat zij de wereld van toen moesten vernietigen. In de toekomst zullen zij zich verheugen over de geboorte van miljoenen en vervolgens van miljarden in hun grote gezin. Ook u zult vreugde en verdriet in uw eigen gezin kennen. Maar als u er voortdurend naar streeft uw relaties te verbeteren en te leven naar de wetten van Gods gezin, zullen uw vreugden uw droefheid verre overtreffen, zullen uw successen groter in getal zijn dan uw mislukkingen en zal uw lach sterker zijn dan uw tranen.

Wanneer u uw ervaringen deelt, als gezin, zult u gemotiveerd zijn om nog meer tijd met elkaar door te brengen en hier steeds meer naar verlangen. Uw horizon zal worden verbreed. Uw persoonlijkheid zal sterker worden. Het zal uw karaktervorming ten goede komen.

Gezinsgesprekken zullen een vreugdevolle ervaring zijn. Er schuilt een enorme kracht in de woorden die

men spreekt. Leer met positieve overtuiging te spreken. Vermijd negatieve ondertonen en kritiek.

Onderzoek uzelf eerst. Kijk naar de vruchten van uw eigen gesprekken. Ruimen ze problemen uit de weg of vergroten ze die juist? Dragen ze waardevolle kennis over of alleen waardeloze roddel? Brengen ze u als gezin dichter bijeen of brengen ze verwijdering?

Gesprekken zijn de sleutel tot onderling begrip. God en Christus hebben een volmaakt contact — ga eens na hoe u op dit belangrijke terrein van het gezinsleven hun voorbeeld kunt volgen.

God de Vader en Jezus Christus zijn beide harde werkers. Jezus beschreef die eigenschap als volgt: „Mijn Vader werkt tot nu toe en Ik werk ook” (Joh. 5:17). Ofschoon zij vele taken hebben, hebben zij elk specifieke werkterreinen. De Vader beantwoordt bijvoorbeeld onze gebeden (Joh. 16:23); Jezus is onze Middelaar (Hebr. 7:25).

Zij werken samen in teamverband om het wijde uitspannel van het universum te besturen en miljoenen geestelijke en fysieke wezens te dienen. De vruchten daarvan — de schoonheid van Gods schepping en zijn ontzagwekkende plan van behoud — zijn ongelooflijk.

Samenwerking, geen wedijver, behoort in ieder gezin te heersen. Ieder gezinslid heeft weer andere talenten en aanleg. Elk moet ze gebruiken op zijn eigen unieke wijze, met persoonlijke inzet, maar binnen het kader en de doelstellingen van het team.

Dit is één reden waarom God in het gezin een gezagsstructuur heeft

ingesteld. Elk lid moet meewerken aan het gemeenschappelijke welzijn door het vervullen van persoonlijke verantwoordelijkheden.

Als leider van het team is de echtgenoot en vader gehouden als eerste te voorzien in de noden van het gezin. Deze verantwoordelijkheid houdt niet alleen fysieke behoeften in, maar ook training, onderricht en geestelijke leiding.

De vrouw en moeder draagt bij tot de sfeer in het gezin, een taak die toewijding, scholing en inspanning vereist. In sommige gevallen vult zij het gezinsinkomen aan. Maar te allen tijde is haar doel haar liefde en zorg aan het gezin te geven. De hoge eisen die aan een echtgenote en moeder worden gesteld worden het best beschreven in Spreuken 31.

Kinderen moeten hun aandeel in het gezinsleven begrijpen. Gehoorzaamheid aan hun ouders en aan de gezinswaarden draagt bij tot het welzijn van het gezin. Maar dat gaat niet vanzelf. Onderricht, tijd en het voorbeeld dragen alle bij aan het begrip van het kind en zijn bereidheid te gehoorzamen. Kinderen dragen evenzeer als de ouders verantwoordelijkheid voor het geluk van het gezin.

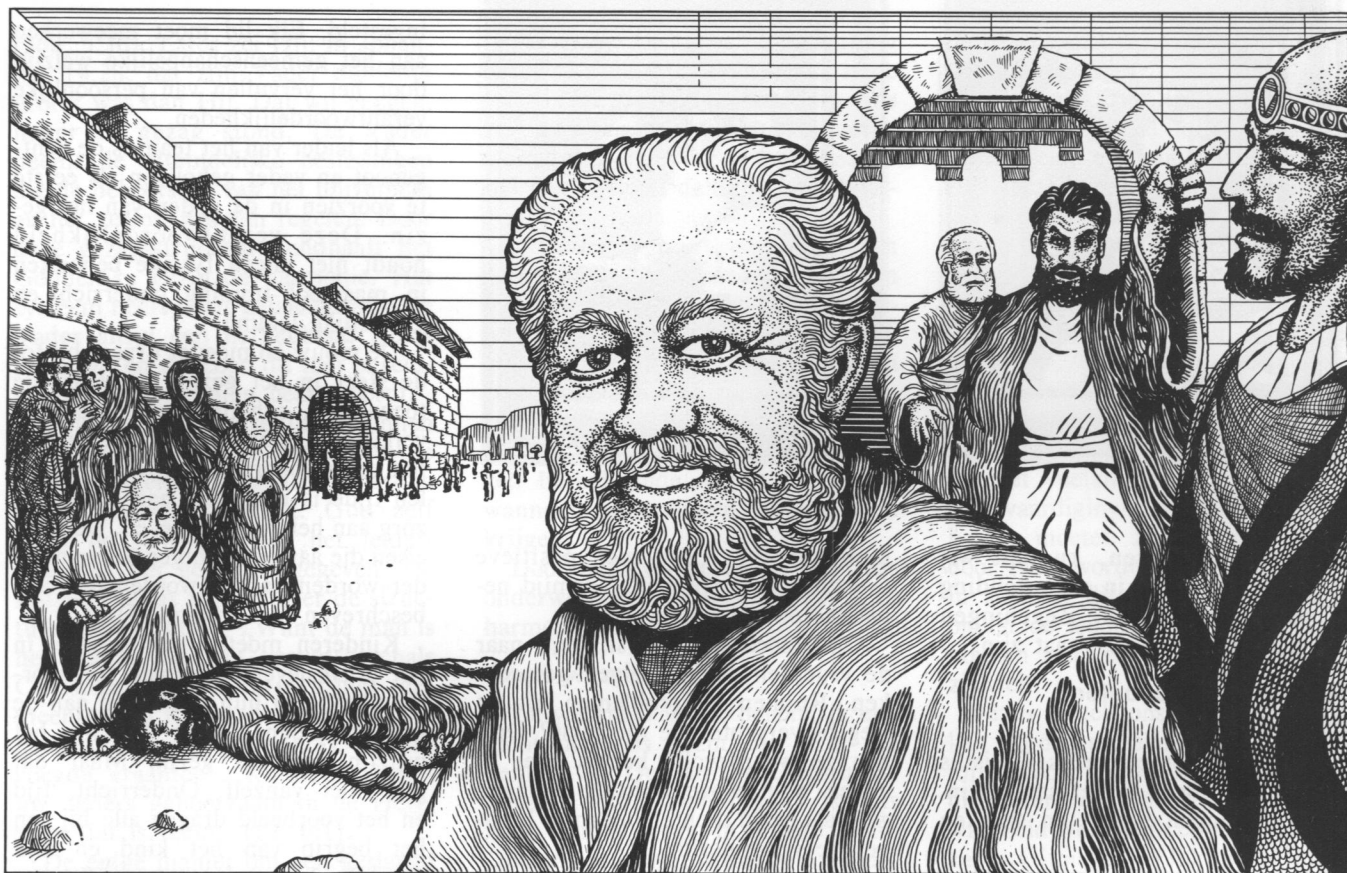
Oogst de beloning

Wat brengen al deze principes — goddelijke liefde, gezinsleiding, waarachtigheid, delen en samenwerking — teweeg? De gouden draad die door het weefsel van elk gezin behoort te lopen om het tot een hechte eenheid te maken.

Ja, eenheid, die schitterende eigenschap die ons in moeilijke tijden bijeenhoudt en in goede tijden vreugde brengt. Zij verbindt ons door een gemeenschappelijk doel, maar laat ons de mogelijkheid onze persoonlijkheid te onderkennen. Zij verschaft ons een eiland van rust in een zee van onbestendigheid.

Is dat niet wat wij allen wensen? Zijn dit niet de eigenschappen die het leven verrijken en vreugde en geluk brengen? Om met de woorden van David te spreken: „Ziet, hoe goed en hoe liefelijk is het, als broeders ook tezamen [in eenheid] wonen”! (Ps. 133:1.)

Al deze eigenschappen kunnen u te beurt vallen. Misschien niet alle (Zie verder pagina 22)

BARNABAS

De Zoon der vertroosting

De apostel Paulus ging door de open deur om de heidenen te bereiken, maar God gebruikte Barnabas om die te openen! Waarom werd Barnabas „de zoon der vertroosting” genoemd?

James E. Roberts

De apostel Barnabas boog zich, verslagen en diep bedroefd, over het bebloede lichaam. Bij de eerste kreun en beweging van wat een lijk had geleken, stakte de adem van het groepje christenen van ongelooft.

Paulus had een steniging overleefd! Verbaasd hoorde de groep

Paulus zeggen dat het goed met hem ging, en keek toe hoe hij weer naar de stad terugkeerde (Hand. 14:19-20)!

Zo was het karakter van de man die God koos om het Evangelie naar alle delen van de heidense wereld te krijgen.

En het karakter van zijn opgeluchte en dankbare partner? Wat was de rol van Barnabas in die tijd in het Werk? Wat voor voorbeeld gaf hij ons?

Sommigen zijn misschien verrast te horen dat Barnabas het voornaamste menselijke instrument was dat God gebruikte om Paulus in dienst te nemen en het Werk onder de heidenen op gang te brengen.

Barnabas' unieke kwaliteiten

Barnabas was oprecht nederig. Hij kon het goede in anderen zien. Hierdoor werd hij een der belangrijkste factoren in de groei van de vroege

Kerk. Het cultiveren van zijn kwaliteiten in ons eigen leven kan onze invloed als christenen doen toenemen.

De Bijbel legt enige opmerkelijke verklaringen over Barnabas af. Een ervan betreft de naam die hij van de leiders van de Kerk kreeg, een naam die zijn hele werk schijnt te hebben gekenmerkt.

In de eerste weken van de jonge Kerk verkochten de rijkere bekeerlingen onroerend goed en andere bezittingen om de opbrengst met de armere leden te delen. Vreemd genoeg was de enige die als voorbeeld van deze vrijgevigheid wordt genoemd een zekere Joses of Jozef. Daarbij wordt verteld dat hij „van de apostelen de bijnaam Barnabas gekregen had — wat betekent: zoon der vertroosting” (Hand. 4:36).

Het gebruik van deze naam *Zoon der vertroosting* is opmerkelijk. Het Griekse woord voor ' vertroosting ' is ook wel vertaald als „bemoediging”. Johannes 14:26 gebruikt een iets andere vorm van het Grieks: „Maar de Trooster, de heilige Geest, die de Vader zenden zal in mijn naam, die zal u alles leren”.

De naam *Barnabas* heeft dus in wezen dezelfde betekenis als het woord dat Jezus gebruikte om de aanwezigheid van de heilige Geest te beschrijven.

De personificatie van vertroosting als de „vader” van Barnabas is dan ook veelzeggend. Hij moet deze karaktereigenschap op een opvallende wijze aan de dag hebben gelegd.

Deze unieke persoonlijkheid was een warme en bemoedigende mens. Hij was positief en stimulerend. Hij kon het beste in de mensen zien. Hij was in staat door de verschillen heen te zien die vaak tot vooroordelen leiden. Deze deugd werd gebruikt om het mogelijk te maken dat bekeerlingen van alle naties lid van de jonge Kerk werden.

Naar de heidenen

Vlak voor zijn hemelvaart had Jezus zijn bedoeling getoond om uiteindelijk alle naties met het Evangelie van het komende Koninkrijk van God te bereiken (Matth. 28:19-20).

Nadat Hij zijn Kerk van voldoende menselijke en materiële middelen had voorzien om het Evangelie

aan andere landen te verkondigen, moest Jezus een belangrijke hindernis overwinnen. Veel Joden hadden een vooroordeel tegen niet-Israëlieten. Velen voelden zich superieur, omdat zij de uitverkorenen van God waren, en zij koesterden een vooringenomenheid die hun bereidwilligheid om de heidenen te bereiken kon verzwakken.

God openbaarde eerst door middel van de apostel Petrus zijn wil voor de heidenen in de gebeurtenis met de Romeinse centurio Cornelius (Hand. 10). Toch aarzelden de Joden nog steeds om toe te geven dat God zich met heidenen inliet (vers 28).

Wie zou God gebruiken om het Werk voor de heidenen op gang te brengen?

Saulus

Saulus van Tarsus was voor de christenen volksvijand nummer een geweest. Hij leidde een gestapo-achtige groep fanatieke Joden op een kruistocht om de christenen volledig uit te roeien (Hand. 8:1).

Op weg naar Damascus werd Saulus met blindheid geslagen en door Christus zelf tot bekering gebracht (Hand. 9:1-22). Jezus maakte duidelijk dat Hij Saulus gekozen had „om mijn naam te brengen voor heidenen” (vers 15).

Nadat hij te Damascus op het nippertje aan potentiële moordenaars was ontsnapt, ging Saulus naar Jeruzalem om zich bij de christenen daar aan te sluiten. Zijn reputatie als hun voornaamste vervolger sloot hem echter buiten (vers 26). God begon Barnabas te gebruiken om voor de verdachte Saulus op te komen.

Barnabas had wellicht het verhaal van Saulus geloofd, doordat hij de heilige Geest in hem bespeurde. Of hij had van zijn bekering en van zijn krachtige prediking in Damascus gehoord. Hij kon vrees en vooroordeel opzij zetten om het goede in Saulus te zien. Barnabas zette zich in om Saulus te helpen door de apostelen te worden aanvaard (vers 27).

Saulus' tijd was echter nog niet gekomen. Na nog meer dreigementen tegen zijn leven werd Saulus naar zijn geboorteplaats Tarsus gezonden. God liet enige jaren voorbijgaan, terwijl Hij zijn Kerk verder voorbereidde op de komst van de heidenen.

De groei bleef voortduren, maar er was geen werkelijke poging om het Evangelie naar heidense landen te brengen. Uiteindelijk gebeurde er iets ver weg aan de oostelijke kust van de Middellandse Zee, in de heidense stad Antiochië.

Toen de Kerk na de eerste zware vervolging verstrooid werd, trokken sommige gelovigen naar Antiochië en andere heidense steden. Deze leden van de Kerk getuigden enkel tot Joden, totdat enkelen van hen tot enige Grieken predikten. God stond achter hun inspanningen, en „een groot aantal kwam tot het geloof” (Hand. 11:19-21).

Toen de leiders van de Kerk op het hoofdkwartier in Jeruzalem dit nieuws hoorden, besloten zij een onderzoek in te stellen en kozen Barnabas voor de tocht uit (vers 22).

Barnabas bereikte Antiochië en ontdekte dat het werk onder de Grieken van God was. Barnabas was opgetogen. Hij „wekte allen op om naar het voornemen van hun hart de Here trouw te blijven” (vers 23). Ongehinderd door trots of vooropgezette meningen kon hij het potentieel voor het goede in heidenen zien. Barnabas deed zijn naam eer aan door de nieuwe bekeerlingen te verwelkomen.

Een andere opmerkelijke verklaring vindt men in het volgende vers. Lukas was zo onder de indruk van Barnabas dat hij, toen hij het boek Handelingen samenstelde, onder inspiratie verklaarde: „Want hij was een goed man, vol van de heilige Geest en van geloof” (vers 24).

Barnabas was vol van de heilige Geest, die ook de Trooster wordt genoemd. Hij onderscheidde zich wegens zijn bijzondere vermogen het goede in anderen te zien en hen te bemoedigen.

Handelingen 11:24 eindigt met: „En een brede schare werd de Here toegevoegd.” De groei was zo snel, dat Barnabas beseftte dat er hulp nodig was om de nieuwe gemeentelieden op de juiste wijze te begeleiden en om verdere groei mogelijk te maken. Barnabas stond op het punt een belangrijke stap te doen die de grote invloed van Saulus van Tarsus op de toekomst van heidense christenen zou verzekeren.

Omdat hij zich herinnerde wat er over Saulus was voorgezegd, besefte Barnabas dat het nu de tijd was, en dat Antiochië de plaats was, om het dienaarschap van Saulus te activeren. „En hij vertrok naar Tarsus om Saulus te zoeken” (vers 25).

Samen keerden zij naar Antiochië terug en bleven daar een jaar. Saulus handelde waarschijnlijk als een soort assistent die was onderworpen aan het leiderschap van Barnabas. Wanneer zij samen worden genoemd, wordt Barnabas eerst genoemd (vers 30).

Ondertussen groeide „het woord des Heren en verbreidde zich” (Hand. 12:24). Tegen de tijd dat hoofdstuk 13 begint, treffen wij vijf dienaren aan die vanuit Antiochië werkzaam zijn. Gods tijd was gekomen om het Werk naar andere delen van de wereld uit te breiden.

Terwijl de dienaren daar over deze zaak vastten en baden, maakte de inspiratie van de heilige Geest duidelijk dat God Barnabas en Saulus voor een speciale taak had afgezonderd (Hand. 13:2-3). Een nieuwe fase in de prediking van het Evangelie stond op het punt te beginnen.

Het tweetal nam de jonge Johannes Markus mee en ging op weg naar Cyprus, het geboorteland van Barnabas. Het is ironisch dat op dit eiland een belangrijke verandering in de rollen van Barnabas en Saulus optrad. Zij predikten het Woord in Salamis op het oostelijke deel, daarna trokken zij naar de andere kant van het eiland naar de stad Pafos (vers 4-6). Hier ontmoette het gezelschap Elymas de tovenaars. Door een confrontatie met deze valse profeet werd assistent Saulus tot de leider Paulus.

Paulus als leider

Elymas verzette zich tegen de pogingen van de zendelingen om het woord tot een geïnteresseerde landvoogd te prediken. „Doch Saulus, anders gezegd Paulus, vervuld met de Heilige Geest, zag hem scherp aan, en zeide: Zoon des duivels, vol van allerlei list en streken, vijand van alle gerechtigheid, zult gij niet ophouden de rechte wegen des Heren te verdraaien?” (Vers 9-10.)

Paulus, die zich misschien de

invloed van zijn eigen tijdelijke blindheid op de weg naar Damascus herinnerde, gebruikte Gods kracht om Elymas met blindheid te slaan. Bij deze gelegenheid trad hij als een dynamische spreker naar voren.

De positie van Barnabas werd nu anders. Hij had steeds de leiding over Paulus gehad. Hij had de zaak van Saulus verdedigd en hem geholpen in de gemeenschap van de Kerk te worden opgenomen. Hij was de gene die Saulus uit Tarsus had gehaald. Hij was de dienaar in Antiochië geweest. Hij was de leider van deze evangelische tocht.

Wat zou er zijn gebeurd als Barnabas bij deze dingen was blijven stilstaan?

Barnabas moest in Pafos beslissen of hij zich zou vernederen en zich aan Gods grotere doel onderwerpen. Het enige wat wij weten is dat vers 13 zegt: „Paulus en die met hem waren, voeren af van Pafos en kwamen te Perge . . .”

Voorheen was het altijd „Barnabas en Saulus” geweest. Nu was het „Paulus en die met hem waren”. Paulus was de leider. De rest van het boek Handelingen is geheel op Paulus gericht. Laten wij ons echter concentreren op het voorbeeld van Barnabas.

Misschien was hij bereid te erkennen dat Paulus bepaalde karaktereigenschappen bezat die voor de komende taak beter geschikt waren. Barnabas had een vriendelijke en bemoeiende instelling, wat een noodzakelijke eigenschap van een leider is. Maar misschien had hij zo'n aard dat hij confrontaties probeerde te vermijden. Aan de andere kant was Paulus als een rommelende vulkaan, altijd bereid uit te barsten in krachtige, overtuigende prediking of debatten.

Misschien besefte Barnabas dit vooral in Lystra, de stad op de eerste zendingstocht waar Paulus werd gestenigd. Het zien van hoe de belagde Paulus overeind krabbelde en zonder verwijl naar de stad terugging, overtuigde Barnabas wellicht van de unieke kwaliteiten die Paulus bezat.

Men kan in ieder geval zeggen dat zijn houding leek op die van Johannes de Doper. Terwijl hij zich aan het nieuwe leiderschap van Jezus

Christus onderwierp, zei Johannes: „Hij moet wassen, ik moet minder worden” (Joh. 3:30). Barnabas paste in de praktijk toe wat later door Paulus werd gepredikt: „Zonder zelfzucht of ijdel eerbejag; doch in ootmoedigheid achte de een de ander uitnemender dan zichzelf” (Filipp. 2:3).

Bent u zoals Barnabas?

Hoe staat het met u? Bent u er tevreden mee om de tweede viool te spelen? Of voelt u zich gekwetst, wanneer iemand anders wordt bevorderd, omdat u vindt dat u het meer verdient? Voelt u zich gepasseerd en slecht behandeld?

Men ziet Barnabas' nederigheid ook in zijn vrij zijn van vooroordelen. Als hij vol vooroordelen had gezeten, was Paulus misschien nooit geaccepteerd door de mensen in Jeruzalem. Barnabas was bereid mensen van andere nationaliteiten en culturen in de Kerk te verwelkomen. Hij liet niet toe dat kleine verschillen hem in het dienen van Gods mensen in de weg stonden.

Welk vooroordeel bestaat er nog steeds in uw denkwijze, waardoor God misschien wordt verhinderd u in grotere mate te gebruiken? Bidt u voor Gods Werk in andere landen? Had God u naar Antiochië kunnen zenden om de behoeften van nieuwe gemeenteleden van andere culturen te dienen?

God heeft geen aanzien des persoons (Rom. 2:11). Barnabas vertoonde deze zelfde houding door het goede in de mensen te zien. Hij bleef stilstaan bij positieve dingen. Hij zag potentieel voor de toekomst. Hoeveel hij precies had te maken met Paulus' ontwikkeling, en derhalve met de groei van het Werk onder de heidenen, weten wij op dit moment niet. Wij weten echter wel genoeg om te kunnen profiteren van het voorbeeld van de Zoon der Vertrouwing! □

FOTORECHTEN: Pag. 1: Illustratie C. Winston Taylor. Pag. 3: Hal Finch. Pag. 5: Hal Finch. Pag. 7: Hal Finch. Pag. 10-13: Warren Watson. Pag. 14: Illustratie Monte Wolverton. Pag. 21: Illustratie Bruce Hedges.

Wat is een ware christen?

Wat is een ware christen? Kunt u de bijbelse definitie geven?

Jezus beschreef de grondslag van ware christelijkheid in wat gewoonlijk de Bergrede wordt genoemd. Hij bracht bepaalde karaktereigenschappen onder de aandacht die zijn ware volgelingen duidelijk zouden identificeren. Voordat wij het verhaal oppakken in Mattheüs 5 en ons richten op verschillende van deze christelijke karaktereigenschappen, zou u eerst geheel Mattheüs 5, 6 en 7 moeten lezen. Lees vervolgens elk vers dat wordt gegeven als antwoord op de volgende vragen.

1. Wat zei Jezus over de „armen van geest”? Matth. 5:3. (De uitdrukking „Koninkrijk der hemelen” is beter weer te geven als „Koninkrijk van God”.) Bedoelde Hij dat zij de Geest van God niet zouden hebben? Rom. 8:9; Luk. 11:13.

Nee, Jezus suggereerde niet dat zij Gods Geest niet zouden hebben. Integendeel, Hij toonde vervolgens dat degenen die waarlijk nederig zijn, die niet zijn vervuld van gevoelens van trots en superioriteit, die anderen uitnemender dan zichzelf achten (Filipp. 2:3), gezegend zullen zijn omdat zij in Gods Koninkrijk zullen zijn.

2. Wat zullen de zachtmoedigen beërven behalve dat zij in Gods Koninkrijk worden geboren? Matth. 5:5. Was Jezus zachtmoedig? Matth. 11:29. Zal een christen deze karaktereigenschap vertonen in de wijze waarop hij zijn dagelijks leven leidt? Ef. 4:1-2.

Er is een verschil tussen zachtmoedig zijn en zwak zijn. Jezus was zachtmoedig, maar niet zwak! Hij verdroeg onrecht en beledigingen met geduld en zonder wrok. Een zachtmoedig persoon zal niet proberen zich te rechtvaardigen wanneer hij ongelijk heeft. Evenmin voelt hij zich verheven boven anderen. Hij zal niet proberen anderen iets betaald te zetten, of wraak te nemen.

3. Waarnaar zal een ware volgeling van Jezus Christus — een ware christen — „honger en dorsten”? Matth. 5:6. Wat is de bijbelse definitie van gerechtigheid? Ps. 119:172.

„Honger en dorsten” naar gerechtigheid is ten diepste gemotiveerd zijn om God te gehoorzamen — zijn wetten te houden, die Hij ons in liefdevolle zorgzaamheid gaf. Degenen die waarlijk honger en dorsten naar gerechtigheid bestuderen Gods Woord voor waar begrip. Zij zullen bereid zijn te veranderen wanneer en waar zij inzien dat zij ongelijk

hebben, waarbij zij hun verkeerde geloofsovertuigingen, hun fouten en hun zonden toegeven. „Maak er ernst mede u wèl beproefd ten dienste van God te stellen”, schreef Paulus aan Timotheüs (2 Tim. 2:15). „Beproeft alle dingen”, zei Paulus tegen de Thessalonicenzen (1 Thess. 5:21; *Statenvert.*).

4. Wie zijn volgens Paulus gerechtvaardigd bij God: de *hoorders* of de *daders* van Gods wet? Rom. 2:13. Maakte Paulus duidelijk dat, ook al ontvangt een christen onverdiende vergeving van zijn of haar zonden door de genade van God door middel van geloof in het offer van Christus, een christen niettemin Gods wet moet houden? Lees Romeinen 3:31 en geheel hoofdstuk 6.

5. Wie, zei Jezus, zullen het Koninkrijk van God binnengaan? Matth. 7:21. Wat is volgens Paulus het belangrijkste voor een christen om te doen? 1 Kor. 7:19.

Merk op dat er om Gods Koninkrijk binnen te gaan *daden* worden vereist — niet alleen maar het belijden dat Christus onze Verlosser is! God is ook zeer geïnteresseerd in onze geestelijke „werken” nadat wij christen zijn geworden. Hij maakt duidelijk dat wij Gods Koninkrijk niet kunnen binnengaan door te denken dat Christus „het allemaal voor ons heeft gedaan”.

6. Kan iemand werkelijk een christen zijn, als hij de liefde van God niet heeft? 1 Kor. 13:1-8, 13. Wat zijn wij als wij de liefde van God missen? Vers 2.

7. Zal Gods liefde, die Hij door middel van zijn Geest schenkt (Gal. 5:22), iemand ertoe leiden de Tien Geboden in acht te nemen? Rom. 13:8-10. Op welke wijze inspireerde God Johannes om de verklaring van Paulus te bevestigen, die ons toont wat Gods liefde werkelijk is? 1 Joh. 5:2-3. Hoe wordt Gods liefde in een christen volmaakt? 1 Joh. 2:5.

8. Is een ware christen iemand die ernaar streeft Christus te volgen door zijn voorbeeld te imiteren en met Hem te wandelen? 1 Petr. 2:21; 1 Joh. 2:6.

9. Wie is een van de eerste mensen van wie staat opgetekend dat hij met God „wandelde”? Gen. 5:22-24. Wat wordt ons nog meer over Henoch verteld? Hebr. 11:5, laatste gedeelte. Zal hij bij de wederkomst van Christus tot eeuwig leven worden opgewekt? Hebr. 11:13, 39-40; 1 Thess. 4:14-16.

10. Welke andere grote patriarch wandelde met God, zowel voor als na de zondvloed? Gen. 6:9. Vond Noach genade in Gods ogen? Vers 8. Was hij

duidelijk gelovig en rechtvaardig, iemand die God behaagde? Hebr. 11:7.

11. Wat was Gods gebod aan Abraham? Gen. 17:1-5. Waarom kan worden gezegd dat hij daadwerkelijk met God wandelde? Gen. 26:5; Hebr. 11:8-10.

12. Was Abraham de vriend van God? 2 Kron. 20:7; Jes. 41:8; Jak. 2:23. Hoe kunnen wij vrienden van Christus worden? Joh. 15:14-15.

13. Gebod God met name zijn Kerk in de woestijn — zijn uitverkoren natie Israël (Hand. 7:38) — in zijn wegen te wandelen, dat wil zeggen, zijn wetten te houden? Deut. 5:32-33; 8:6; 10:12-13; 11:22.

14. Beloofde God met hen te wandelen als zij met Hem zouden wandelen? Lev. 26:3, 12. Zou Hij hen buitengewoon zegenen als zij met Hem zouden wandelen? Vers 4-11.

15. Maar als Gods mensen zouden besluiten tegen Hem in te gaan — als zij zouden weigeren Hem te gehoorzamen — wat zei God dat er met hen zou gebeuren? Lev. 26:14-39, let speciaal op de verzen 14, 23-24, 27-28.

„Met God wandelen” betekent duidelijk zijn geboden en wetten houden en die dingen doen die in zijn ogen aangenaam zijn. Het is de enige manier om een ware christen te zijn!

16. Wat is de houding van een ware christen tegenover de zondigende samenleving om hem heen? 1 Joh. 2:15-17; 1 Petr. 4:1-4; Openb. 18:4. Waarnaar zal hij streven? Matth. 4:4.

Een ware christen zal niet langer alle gewoonten en gebruiken van de samenleving kunnen volgen. Waar hij of zij voorheen „met de massa meeliiep”, door gedachteloos deel te nemen aan de sociale activiteiten en zakenpraktijken van de wereld, zal hij of zij nu zijn of haar levensstijl onderzoeken.

Een ware christen zal zich afvragen: „Wat is Gods wil? Hoe zegt God dat ik moet leven?”, en hij zal zeggen, met Christus: „Doch niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt” (Matth. 26:39). En een ware christen zal ijverig het Woord van God onderzoeken om zijn wil te leren kennen, en die te volgen.

Natuurlijk, Gods mensen moeten in deze wereld leven (Joh. 17:15-16). En terwijl zij ernaar streven God ten volle te gehoorzamen, zich niet te conformeren aan de wegen van deze wereld (Rom. 12:1-2), moeten zij ernaar streven „met alle mensen vrede te houden” (vers 18). En als een christen op grond van een bijbelse leerstelling het ergens niet mee eens kan zijn, is hij of zij dit zonder er twistziek of eigen-gerechtig over te zijn.

17. Welke verdere verantwoordelijkheid hebben christenen jegens de wereld? Matth. 5:14-16.

Terwijl zij „niet van de wereld” zijn in de betekenis die Jezus bedoelde in Johannes 17:16, hebben die mensen van God die de heilige Geest en kennis van Gods waarheid en de overvloedige levenswijze hebben de verantwoordelijkheid om een helder licht in de wereld te zijn. Zij moeten in hun dagelijkse leven

de vrucht, of karaktereigenschappen, van Gods heilige Geest vertonen (Gal. 5:22-23).

Zij moeten zich met vriendelijkheid en met een helpende hand openstellen voor hun naaste en degenen met wie zij in contact komen. Mensen die nog niet door God zijn geroepen zullen een getuigenis ontvangen, doordat zij een gedeelte van de geest en het karakter van God in werking zien door het voorbeeld dat door individuele christenen wordt gegeven.

18. Welke stappen heeft een ware christen reeds genomen om door God als een van zijn kinderen te worden erkend? Hand. 2:38. Wat heeft God hem als een gratis en onverdiende gift geschonken wegens zijn gehoorzaamheid? Hetzelfde vers en Hand. 5:32.

Een ware christen is door God overwonnen. Zijn vleselijke, antagonistische houding jegens God (Rom. 8:7-8) is gebroken. Hij is tot het besef gekomen dat hij tegen God gezondigd heeft, doordat hij Gods heilige wet heeft overtreden (1 Joh. 3:4). Daarom heeft hij God aangeroepen om zijn vergeving van die zonden door het offer van Christus, en om opheffing van de doodstraf, die elke zonde met zich meebrengt (Rom. 6:23). Vervolgens heeft hij het gebod gehoorzaamd om te worden gedoopt, waarbij hij aan God zijn diepe wens te kennen geeft naar elk woord van God te leven, voor de rest van zijn leven.

Door zijn bekering, doop en het opleggen van de handen van een van Gods dienaren, heeft hij de Geest van de Vader ontvangen en is hij een door de Geest verwekt kind van God geworden. Pas dan is hij een ware christen!

19. Kan iemand een ware christen zijn zonder dat hij de Geest van God heeft? Rom. 8:9-10.

20. Hoe noemt God iemand die beweert Christus te „kennen”, maar die weigert in zijn wegen te wandelen — weigert zijn geboden te onderhouden? 1 Joh. 2:4. Wat zal degene die zegt dat hij een christen is doen? Vers 3, 5-6.

Een ware christen heeft zich oprecht van zijn zonden bekeerd en streeft ernaar, met de kracht van Gods heilige Geest, volgens de leerstellingen van zijn Verlosser te leven. Hij streeft ernaar, in elk aspect van zijn leven, Gods wil te doen zoals die in de Bijbel wordt geopenbaard. En hij ontvangt het geluk en de zegeningen die het resultaat zijn van gehoorzaamheid aan God! □

AMBASSADOR COLLEGE
Bijbel-CURSUS

**SCHRIJF U IN
OP DE GRATIS
BIJBELCURSUS**

De korte studie die u zjuist hebt voltooid is een voorbeeld van de studiemethode die in de lessen van de Bijbelcursus van Ambassador College wordt gehanteerd. De Bijbel is het boeiendste, het meest uitdagende boek dat ooit werd geschreven, en de boodschap ervan is aan u gericht! Indien u deze gratis cursus wilt volgen, kunt u ons schrijven.

Beest

(Vervolg van pagina 2)

drieglijke duivel wordt aangegrepen als middel om op listige wijze de mensen ertoe te VERLEIDEN Gods Tien Geboden te overtreden. En dit houdt direct verband met het hebben van een baan, met zaken doen — met het levensonderhoud.

Satan is slim — sluw — een misleider. Hij praat ons valse waarheden aan, die op de echte lijken! Vanzelfsprekend kiest hij dat ene gebod van God dat hij door een surrogaat kan vervangen — één waarin de menselijke rede op zich niet kan ontdekken welk verschil dat uitmaakt! Hij kiest dat ene gebod dat het minst belangrijk schijnt voor het fysiek ingestelde menselijke verstand!

WELK gebod zal het zijn? Welk gebod heeft te maken met iemands baan, of zijn bedrijf?

Er is maar één gebod mogelijk — het gebod dat door de meeste mensen als het „MINSTE” van de geboden wordt beschouwd: het Vierde Gebod, dat zegt: „GEDENK de sabbatdag, dat gij die heiligt . . . de zevende dag is de sabbat van de Here, uw God.”

Waarom heiligen de marteldood stierven

Geen zinnelijk mens kan, zonder de speciale geestelijke openbaring van God door zijn Woord, begrijpen waarom het verschil uitmaakt WELKE dag men in acht neemt.

WAAR LIGT DE OORSPRONG VAN DE ZONDAG? Niet in de kerk, maar in de heidense religie van het ROMEINSE RIJK! Het is de dag waarop bij zonsopgang de heidenen in de Oudheid bijeenkwamen, met het gezicht op het oosten gericht (zoals men tegenwoordig op paasmorgen wel doet), om de opgaande ZON te aanbidden.

Het was keizer Constantijn van het Romeinse Rijk, niet een paus, die de ZONDAG tot officiële zognaamd „christelijke rustdag” maakte. Maar deze werd opgelegd — er werd gezorgd dat men dit algemeen aanvaardde — door de KERK! Omdat zij Gods VIERDE Gebod gehoorzaamden — de sabbat onderhielden — werden miljoenen heiligen ter dood gebracht. Het Concilie van Laodicea, van omstreeks 363

n.Chr., vaardigde het volgende decreet uit: „Christenen moeten niet de joodse leer volgen door op de sabbat te rusten, maar op die dag werken en in plaats daarvan op de zondag rusten. Maar als er iemand wordt gevonden die het jodendom volgt, *laat die van Christus verbannen worden verklaard.*”

De kerk maakte dat zij werden gedood. Wanneer de kerk over iemand de „banvloek” uitsprak (hem tot ketter verklaarde), begon de staatspolitie van het keizerrijk hem te folteren. Als hij zijn overtuiging niet opgaf, werd hij gemarteld tot hij stierf!

De wetten werden zo streng dat niemand een baan kon krijgen of zaken kon doen, als hij niet op zaterdag werkte en op zondag rustte. En de wereld is nu zo ingesteld dat het bijna onmogelijk is dat iemand „koopt of verkoopt” als hij niet DIT MERKTEKEN VAN HET BEEST ontvangt!

Dit is het ENIGE GEBOD dat werd gewijzigd door het Romeinse Rijk! In Daniël 7:25 lezen wij de profetie over dit BEEST en de kleine horen (het politieke kerkbestuur) die zich verhief en er op uit was „tijden en wet” te VERANDEREN. Dat wil zeggen, een verandering van Gods WET te bewerkstelligen ten aanzien van de TIJD — de tijd voor de sabbat!

Wat is een merkteken?

Wat is een merkteken? In het bijbelse gebruik is het praktisch synoniem met „teken” en op een paar plaatsen zijn deze woorden onderling verwisselbaar. Het enige verschil is dit: een merkteken is een identificatieteken dat iemand wordt opgelegd. Vee fokkers leggen hun veestapel een merkteken op — hun eigen merk. Een teken is ook een IDENTITEITSTEKEN, maar een dat men vrijwillig aanvaardt en gebruikt. Winkelbedrijven hangen als teken een uithangbord aan het pand ter *identificatie*. Het vertelt wat voor winkelbedrijf het is of wie de eigenaar is.

Het beest nu heeft, in samenwerking met de kerk, GEWELD gebruikt om de Westerse wereld zijn MERKTEKEN op te leggen. Degenen die God gehoorzaamden en zijn sabbat onderhielden stierven de marteldood. Zij konden niet „kopen of verkopen”.

God daarentegen dwingt niemand.

God laat ons zelf beslissen of wij Hem willen gehoorzamen.

Maar is de sabbat dan Gods TEKEN dat wij christenen zijn en HEM toebehoren?

Inderdaad!

Gods teken

Het was *nadat* God het verbond met Israël had gesloten en bekrachtigd. Dat Oude Verbond was, zoals bekend, van beperkte duur en is nu vervangen door het Nieuwe. Maar een verbond dat werd gesloten *na* de sluiting en bekrachtiging van het Oude Verbond met bloed, *maakte geen deel meer uit van dat Oude Verbond.*

God sloot 40 dagen na de bekrachtiging van het Oude Verbond een afzonderlijk, en ander verbond tussen Hem en al degenen die tot zijn volk zouden behoren, een *eeuwigdurend* verbond. Dit was geen tijdelijk verbond, maar een voor alle generaties, een verbond VOOR EEUWIG.

Men vindt het in Exodus 31:12-17: „De Here zeide tot Mozes: . . . MIJN SABBATTEN moet gij onderhouden, want dat is een TEKEN tussen Mij en u, *van geslacht tot geslacht.*”

Deze geslachten van Israël — WIJ zijn Israël (zie ons gratis boek *De Verenigde Staten en Groot-Brittannië in de profetieën*) — *gaan nog steeds door!*

WAAROM is dit een teken? IDENTIFICEERT het God voor ons? *Identificeert* het ons als de ZIJNEN? „. . . zodat gij weet, dat Ik de Here ben, die u heilig.”

Probeer de geweldige betekenis van deze woorden te begrijpen!

Het is een TEKEN waardoor wij kunnen WETEN dat de Eeuwige de ware God is. Het identificeert wie God is. Hoe? Lees daarvoor vers 17: „Deze [de sabbat] is een TEKEN . . . want in zes dagen heeft de Here de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag heeft Hij gerust en adem geschept.”

De sabbat is het gedenkteken van Gods rust na de SCHEPPING. Steeds, in alle delen van de Bijbel, identificeert God zich als SCHEPPER. Hoe kunnen wij de WARE God onderscheiden van alle valse goden? De ware God heeft alles wat bestaat *geschapen*, met inbegrip van alles wat men tot valse goden heeft gemaakt en als zodanig heeft vereerd.

Sommigen hebben de zon aanbeden. Maar de Eeuwige, de ware God, heeft de zon geschapen en heeft er macht over. Sommigen aanbidden afgoden van steen, hout of marmer. Maar de ware God *schiep* het materiaal waarvan zij werden gemaakt en ook de mensen die ze maakten.

De sabbat is GODS sabbat, niet de Joodse sabbat. De Bijbel noemt hem nooit de „Joodse sabbat”. Hij identificeert God als de SCHEPPER.

De sabbat is gemaakt VOOR DE MENS. Dit zegt Jezus (Markus 2:27). Hij werd gemaakt toen de mens geschapen werd (Gen. 2:1-3). Hij werd GEMAAKT, en het was Christus, Jahweh of de Eeuwige, die hem instelde! Daarom is HIJ ook Heer over de sabbat!

De sabbat werd ingesteld om de mens in de ware kennis van de IDENTITEIT van de ware God te houden, om hem af te houden van afgoderij! En de geschiedenis bewijst dat ieder volk dat Gods sabbat NIET onderhield, valse goden aanbad en niet wist wie de ware God is! Toen Israël ophield Gods sabbat te onderhouden, verviel het in afgoderij (Ezech. 20:5, 11-13, 17-21).

WEGENS HET SCHENDEN VAN DE SABBAT ZOND GOD ZOWEL ISRAËL ALS JUDA IN SLAVERNIJ!

Nu terug naar Exodus 31:17-18. De sabbat is tevens het TEKEN waardoor wij worden geïdentificeerd als toebehorend aan GOD. Wij BEHOREN TOE aan wie wij gehoorzamen, zo lezen wij in Romeinen! Het is het *teken* waardoor wij *weten* dat Hij de EEUWIGE is „die ons heiligt”.

Heiligen is afzonderen voor geestelijk gebruik. De SABBAT zondert ons af van de wereld, en heeft dit altijd gedaan, als GEHOORZAMEND aan en behorend tot GOD.

Kunt u ENIGE REDEN bedenken waarom iemand OIT de sabbat zou willen onderhouden, tenzij om GOD te GEHOORZAMEN? Zou iemand de menselijke gebruiken trotseren en zich vervolgingen op de hals halen, en zich als anders laten afzonderen door de menselijke rede? Zou een atheïst de sabbat houden? DE SABBAT IDENTIFICEERT GODS VOLK!

Zoals wij in het voorafgaande gezien hebben, worden Gods mensen geïdentificeerd als degenen die DE GEBODEN BEWAREN. De *wereld* erkent de negen overige geboden. Het

enige dat door de wereld wordt verworpen is het vierde gebod. Het enige dat iemand van de wereld afzondert, dat iemand IDENTIFICEERT als tot God behorend, dat een TEKEN is van God, is de SABBAT.

Merk op in vers 16 dat het „een ALTOOSDUREND VERBOND” is. *Het is een VERBOND!* Het is geen onderdeel van het Oude Verbond, geen deel van de wet van Mozes! Het werd *daarna* met Israël gesloten; het is een afzonderlijk, en *eeuwigdurend* VERBOND.

Let op vers 17: „Tussen Mij en de Israëlieten is deze een TEKEN VOOR ALTOOS.” Daar staat het! Het is een VERBOND, VOOR ALTIJD!

Toen het aan het fysieke, uit het vlees geboren Israël werd gegeven, strafte dit verbond het veronachtzamen van dit TEKEN met de dood. Aangezien tegenwoordig de doodstraf door de Levieten en de rechters niet meer wordt uitgevoerd (2 Kor. 3:7-8), en aangezien al degenen die geloven, uit alle volken, Israëlieten en niet-Israëlieten, worden geënt op het *geestelijke* Israël (Rom. 11:24), wordt de weloverwogen weigering dit *teken* in acht te nemen gestraft met de dood — *de tweede dood*. „Indien iemand de wet van Mozes terzijde heeft gesteld, wordt hij zonder mededogen gedood op het getuigenis van twee of drie personen. Hoeveel zwaarder straf, meent gij, zal hij verdienen, die de Zoon van God met voeten heeft getreden...?” (Hebr. 10:28-29.)

Op de rechterhand en op het voorhoofd

God zegt dat de straf voor de ZONDE de DOOD is! De zonde is het overtreden van de wet. Als wij slechts dit ene gebod schenden, zijn wij schuldig. De straf is de DOOD!

De Roomse kerk maakte dat men het MERKTEKEN van het heidense Rome ontving — de door het heidense Romeinse Rijk inachtgenomen zondag — en de straf voor ongehoorzaamheid was de DOOD!

Vijftig miljoen mensen of nog meer werden ter dood gebracht — zo luidt de geschiedenis.

Het is het ENIGE gebod dat de wereld niet in haar VERSTAND (voorhoofd) wil aanvaarden en GEHOORZAMEN (door te werken, of te rusten, met de HAND). Het is het ENIGE

gebod dat onderscheid kan maken tussen degenen die het MERKTEKEN van het BEEST dragen en degenen die het TEKEN VAN GOD hebben.

Het boek Openbaring is voornamelijk in symbolen geschreven. De rechterhand symboliseert werk of lichamelijke arbeid; het voorhoofd symboliseert het intellect of het verstand. Dit heeft te maken met wat wij GELOVEN met ons verstand en of wij GEHOORZAMEN met onze hand.

HOE STAAT HET MET HET TEKEN VAN GOD? Ook dat werd op het voorhoofd en aan de hand ontvangen!

Betreffende een van Gods jaarlijkse sabbatten lezen wij: „Het zal u zijn als een TEKEN *op uw hand* en als een herinnering *tussen uw ogen* [voorhoofd], opdat de WET des Heren in uw mond zij” (Ex. 13:9).

Deuteronomium 6:1, 6-8: „Dit nu is het GEBOD... Wat ik u heden gebied, zal in uw hart zijn... Gij zult het ook tot een TEKEN *op uw hand* binden en het zal u een voorhoofdsband *tussen uw ogen* zijn.”

Deuteronomium 11:18: „Maar gij zult deze mijn woorden in uw hart en in uw ziel leggen; gij zult ze tot een TEKEN *op uw hand* binden en zij zullen een voorhoofdsband tussen uw ogen zijn.”

Lees ook Spreuken 7:2-3 en Openbaring 7:3-4, 14:1.

Dit is absoluut bewijs! De waarheid is inderdaad heel duidelijk!

De sabbat is Gods TEKEN, dat meer dan enig ander gebod GEHOORZAAMHEID betekent. Symbolisch was het op de HAND en op het VOORHOOFD evenals het MERKTEKEN van het BEEST — de heidense ZONDAG — dat eveneens werd aangetroffen aan de rechterhand en op het VOORHOOFD!

De ZONDAGSVIERING, Kerstmis, Nieuwjaar, Pasen enz., deze *vormen het MERKTEKEN* van het BEEST!

De kerk zorgde ervoor dat in de Middeleeuwen iedereen in het „Heilige Roomse Rijk” dit merkteken ontving. Niet alleen werd er gezorgd dat actieve kerkleden de zondag in plaats van de sabbat heiligden, maar ook dat het een universele gewoonte werd, zodat in de hele Westerse wereld iedereen — ongeacht zijn religieuze binding of geloof — de zondag in plaats van de zaterdag (Zie verder pagina 22)

Bekentenissen van een voormalige tiener

Dexter H. Faulkner

Een oud engels spreekwoord zegt: „Loop, alvorens over iemand te oordelen, eerst een paar mijl in zijn of haar schoenen.”

Met andere woorden, alvorens iets aan te merken op de handelingen van anderen, moeten wij ons eerst afvragen: „Hoe zou ik het er onder dezelfde omstandigheden afbrengen?”

Heb jij ooit de tijd genomen om erover na te denken hoe het zal zijn wanneer je oud genoeg bent om te trouwen en kinderen te krijgen?

Als tiener leiden wij soms zo'n druk leven dat wij vergeten na te denken over de vele dingen waarvoor wij dankbaar moeten zijn. Het is goed van tijd tot tijd eens in de schoenen van die men-

sen te gaan staan die voor ons zorgen en onze tienerjaren in grote mate beïnvloeden.

Hoe zou het zijn als jij de verantwoordelijkheden van je ouders droeg? Hoe zou het zijn als jij een van je ouders zou moeten zijn? Zou jij even hard werken voor en net zo onbaatzuchtig geven aan iemand zoals jij?

Een van onze redactieleden trok er enige tijd voor uit om over zijn ouders na te denken en zond mij een kopie van een brief die ik met je zou willen delen:

Lieve vader,

Elk jaar koop ik voor u een kaart voor vaderdag, en misschien krabbel ik er een paar regels op. Het lijkt er echter op dat ik niet de tijd neem om duidelijk te maken wat ik werkelijk zeggen wil.

Vader, ik weet dat u geen gemakkelijk leven hebt gehad. U hebt altijd hard gewerkt en moest de beproevingen onder de ogen zien dat u werd ontslagen en dat u vervolgens als zelfstandige moest werken in een noodlijdende economie. Ik waardeerde werkelijk dat u mij meenam om met u samen te werken, en dat u mij meer betaalde dan ik waard was.

Ik herinner mij die eerste schildersklus waar u mij mee naartoe nam. Ik werkte dagenlang aan het schuren en verven

van dat stukje roestige hek, terwijl u het hele huis schilderde!

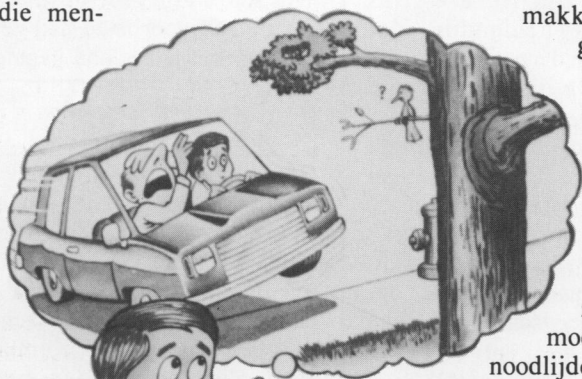
Ik herinner mij uw voorbeeld van hard werken. Als wij thuiskwamen, had ik alleen zin in eten en uitrusten, maar u nam altijd de tijd om het gereedschap schoon te maken en te verzorgen.

Maar vooral herinner ik mij een keer nadat u mij had geholpen mijn eigen zaak als zomerschilder te beginnen. Ik moest de binnenkant van een flat schilderen zodat die onmiddellijk kon worden verhuurd. Ik wist dat het een grote klus was, maar naarmate het later werd en ik vermoeder, besepte ik dat ik het niet af zou krijgen. Ik raakte steeds gefrustreerder en wilde het opgeven en weggaan.

U weet niet wat een opluchting het was toen u verscheen en aanbod mij te helpen bij het afmaken. U had reeds een inspannende dag gewerkt, en het was al laat. Maar u ontdekte nog waar ik was en kwam mij te hulp. Dat betekende heel veel!

Ik denk niet dat u weet hoe belangrijk alle dingen die wij samen deden voor mij waren: de wandelingen, het vissen, de één-tegen-één basketbalwedstrijden die wij speelden, dat u mij naar de training bracht en dat u zelfs naar de muziekuitvoeringen kwam (zelfs al kreeg ik weinig meer dan gepiep uit mijn viool).

Op een of andere wijze overleefde u mijn pogingen om te leren autorijden. „Rij niet harder dan je aankunt.” „Ik zal het niet doen.” „Je rijdt te hard!” „Ik rijd maar de helft van de maximumsnelheid!”

„Maar dat is te snel voor jou!” (En u had gelijk!)

U weet misschien niet hoe vaak ik uw autoriteit heb gebruikt om mij ergens uit te redden waar mijn vrienden mij in wilden betrekken. Mijn vrienden dachten waarschijnlijk dat u echt ouderwets was, maar het bespaarde mij heel veel narigheid.

Veel van mijn vrienden hadden geen vader — tenminste, niet om zich heen, zodat zij met hem konden praten, van hem konden leren en van zijn gezelschap konden genieten. Maar, je zou kunnen zeggen dat ik u als vanzelfsprekend beschouwde. U was er altijd.

Uw matigheid was een goede maatstaf voor mij. Ik ben blij dat u niet rookte — het heeft mij nooit geïnteresseerd.

Ik probeer u niets wijs te maken: volmaakt ben ik niet geworden. Maar u heeft ervoor gezorgd dat ik goed wilde doen, zodat u trots op mij zou zijn. Zoals ik trots ben op u.

Vader, ik begin nu in te zien hoeveel u op gaf om mijn vader te zijn. Het vereiste veel, zoals geduld en onbaatzuchtigheid — eigenschappen waarvan ik weet dat ik die meer moet hebben voordat ik zelf vader word.

Als ik bid (u leerde mij het belang ervan), dank ik mijn Vader in de hemel dat Hij mij een vader als u gaf!

Liefs,

Uw zoon

P.S. Ik houd ook van u, moeder, meer dan woorden kunnen uitdrukken.

Waarom zou jij ook niet eens pen en papier pakken om je vader of moeder een bedankbriefje te schrijven? Jij hebt immers ook veel om dankbaar voor te zijn! Ik weet dat ik veel heb om dankbaar voor te zijn.

Tussen haakjes . . . wanneer heb je voor het laatst je vader en moeder omhelsd en gezegd: „Ik houd van jullie”?

Ik weet dat je hen misschien ver-rast, maar geloof me, ik weet dat zij beiden deze behoefte blijven voelen. Wees nooit afkerig liefde en waarde-ring te tonen aan degenen die je in je tienerjaren zoveel hebben gegeven. Bedenk dat je op een dag zelf wenst dat jouw tieners jou op deze wijze behandelen. □

Beest

(Vervolg van pagina 20)

aanvaardde als de wekelijkse rustdag. In de Westerse wereld is dit algemeen geworden, behalve voor het Jodendom, de Islam, enkele sekten in het christendom en de betrekkelijk kleine groep mensen die God uit deze wereld roept om deel uit te maken van zijn ware Kerk.

Is de Roomse Kerk opgehouden ervoor te zorgen dat men dit merkteken ontvangt?

Op dit moment heeft zij niet de MACHT om dit merkteken op te leggen aan iedereen. Maar er komt een Verenigde Staten van EUROPA — een unie van 10 naties. Het zal een UNIE van kerk en staat zijn en de kerk zal nogmaals op het BEEST zitten.

Lees nu Daniël 7:21-22: „Ik zag, dat die horen [het politieke bestuur van de kerk] strijd voerde tegen de heiligen en hen overmocht, *totdat* de Oude van dagen kwam [de Wederkomst van Christus] en recht verschaft werd aan de heiligen des Allerhoogsten.”

Het MERKTEKEN VAN HET BEEST zal opnieuw worden *opgelegd!* Zonder dat zal niemand in staat zijn een baan te hebben of zaken te doen. Degenen die het weigeren zullen opnieuw gefolterd en gemarteld worden.

Tegenwoordig zijn ALLE NATIES misleid door dit heidendom dat schuilgaat onder de naam „christendom”. Op dit moment zijn Amerika, Canada, Engeland — Israëlitische volken, die afstammen van de oude zogenaamde verdwenen 10 stammen van Israël — opgenomen *in* de wegen van dit BABYLON”.

Gods *laatste waarschuwing* luidt: „GAAT UIT van haar, mijn volk, opdat gij geen gemeenschap hebt aan haar zonden en *niet ontvangt van HAAR PLAGEN*” (Openb. 18:4)!

Als u dit MERKTEKEN hebt ontvangen en het TEKEN van God op uw voorhoofd en uw hand *verwerpt*, zult u meedogenloos worden gekweld door Gods plagen! Ja, u!

Maar als u God GEHOORZAAMT — als u *waakt* en zonder ophouden bidt — zult u waardig worden geacht om te ONTKOMEN — en onder GODS BESCHERMING vallen (Lukas 21:36). □

Varkensvlees

(Vervolg van pagina 9)

Paulus zei in 1 Timotheüs 4:1-5 dat sommige mensen zich tot demonische doctrines zouden keren en zich van dat voedsel zouden onthouden dat God voor menselijke consumptie schiep, en dat in Leviticus 11 wordt vermeld.

Dit artikel begon met de apostel Petrus en het is goed met hem te eindigen. Hij zei dat christenen moeten zijn „als gehoorzame kinderen” die zich niet voegen „naar de begeerten uit de tijd uwer onwetendheid, maar gelijk Hij, die u geroepen heeft, heilig is, wordt zo ook gijzelf heilig in al uw wandel; er staat immers geschreven: Weest heilig, want Ik ben heilig (1 Petr. 1:14-16).

De bijbeltekst die Petrus hier aanhaalde, vindt men in Leviticus 11:44-45, het hoofdstuk waar God zijn volk zegt geen onrein voedsel te eten! Het gedeelte over het heilig zijn is nog altijd waar, en het gedeelte over onrein vlees ook.

Mijn vriend die dacht dat hij Petrus' voorbeeld volgde, deed dit in werkelijkheid niet. Ik vraag mij nu al vele jaren iets af, aangezien hij vroegtijdig stierf. Zou hij meer jaren aan zijn leven hebben toegevoegd als hij niet had gegeten wat God niet voor menselijke consumptie bestemde? Wat zou er zijn gebeurd als hij werkelijk Petrus' voorbeeld had gevolgd en geen varkensvlees had gegeten? □

Gezin

(Vervolg van pagina 13)

tegelijk. Maar u kunt nu beginnen ze te ontwikkelen. Ze zullen goede vruchten afwerpen. Als u de gezinsteleurstellingen, twisten en misstappen beu bent, sla dan acht op de woorden van Jezus: „Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven” (Matth. 11:28).

Gods gezin heeft het voorbeeld gegeven. Bestudeer de eigenschappen daarvan — bekijk hoe u die op uw eigen gezinsleven kunt toepassen. Vraag vervolgens God de Vader om de kracht en de leiding om een gezin te worden als het Zijne.

U zult dan het eigenlijke doel van uw bestaan verwezenlijken! □